

BORŠOVSKÝ **ZPRAVODAJ**

06 / 2022

Máme novou cyklostezku
Boršovské hobby horse závody
Staré selské rody

Slovo starosty

Máme za sebou hodně zvláštní čtyři roky poznamenané světovými událostmi a celospolečenským problémem - Všeobecnou nechtí rozhodovat a nésti zodpovědnost. To ovlivnilo i život v naší milované vsi v údolí Vltavy. I přesto se nám podařilo splnit vše, co jsme slíbili včetně minimalizace naší historické dluhové zátěže. Celá obec je propojená chodníky, máme rozšířený železniční viadukt, modernizovali jsme školu, rozšířili školu, chodíme do nové akční knihovny, všude máme nová hřiště, krok za krokem budujeme přirozený střed obce v blízkosti Farské zahrady, kde býval odjakživa. Můžeme se pochlubit mnoha parky, nemusíme se stydět za zdevastovanou ulici Pod Skálou, nyní otevíráme bezpečnou cestu do krajského města okolo řeky, naši cyklostezku – pro pohyb a zdravý životní styl jsme vykonali mnohé – teď již zbývá jenom pevná vůle a nadšení pro pohyb.

Náš největší problém je absence obecních nájemných bytů – máme jeden jediný (uvádí se, že z celkového bytového fondu, u nás je to 800 bytových jednotek, by mělo být 5% obecních nájemných bytů, tedy 40...) Oživovaná diskuse o potřebě kulturního domu oddálila projektování přestavby staré školy na byty a minuli jsme se s dotací na výstavbu ve výši cca 15 mil. ...dnes je vše jinak, a to, co by stálo 18 milionů, bude stát 30 milionů... Problém není nutné jalož řešit, ale musí se vyřešit. Bez kulturáku se obejdeme, ale bez obecních nájemných bytů se zadělává na sociální problém... Naštěstí se naše obec stala natolik atraktivní, že přilákala osvětleného renesančního investora, který utlumený žitný mlýn předělává na několik desítek prvních loftových industriálních nájemných bytů v jižních Čechách, když předtím zrekonstruoval zámek v Poříčí a naše obec zrevitalizovala park s rybníčkem.

Podařilo se nám ustálit celoroční formát konaných sportovně společenských akcí. Pravidelně se konají trhy, vzdáváme úctu u pomníčku US pilota R. Reutera, pořádáme sportovní akce nadregionálního významu – Zlatka-Boršov se letos poprvé jede jako Mistrovství ČR v říčním maratónu, na krosový běh ReuterRun se nám dostavuje okolo 200 dospělých a dětských atletů, v Zahorčicích již deset let hrajeme originální divadlo na venkovním jevišti (letošní hra Čertovská republika se při zkouškách jeví velice zdařile), pořádají se u nás fotbalová, hasičská a střelecká klání, vítáme léto, slavíme dožínky a máme Boršovské slavnosti okořeněné americkým rodeem...

V posledních letech jsme vysadili stovky stromů (lipová alej okolo trati, ovocná alej na cestě na Homole, stromy okolo nové cyklostezky), a hlavně jsme našli odvahu revitalizovat nemocné lípy v Zahorčicích a Jamném po vybudování „euro návsi“. V atmosféře, kterou lze pojmenovat - Průkopníka poznáš podle šípů v zádech.

Miska přání není nikdy prázdná, a tak nás čeká dostavba MŠ a ZŠ, výstavba nových kanalizací, výstavba obecních nájemných bytů, nová hasičárna s multifunkčním prostorem, přírodní park na pravém břehu Vltavy se samoobslužným přívozem mezi břehy řeky, přičemž neustále musíme mít na paměti, že nic se nestane samo.

Za pár měsíců nás čekají komunální volby, a tak Vás žádám, přijďte k volbám, protože musí vyhrát Boršov.

Mgr. Jan Zeman

Váš starosta obce

Slovo místostarostky

Květen, červen – pro mě velmi příjemné měsíce. Vůně jara ustupuje přicházejícímu létu, příroda nás začíná odměňovat směsicí barev, květů, dny se prodlužují. Tuto dobu mám dlouhá léta spojenou s koncem školního roku. Jeden můj bývalý kolega vždycky říkal: „Holka, kvetou kaštany, to je neklamné znamení, že prázdniny jsou za dveřmi.“ Ulevilo se všem, kteří měli se školou něco společného. Učitelům, rodičům, dětem. Jako matka si pamatuji, že jsem své syny otravovala, věčnými otázkami, co bylo ve škole, máte úkol, z čeho, snědl jsi svačinu a oběd? Jako kdyby to byly ty nejdůležitější věci. Z pohledu dítěte jsem právě tohle nesnášela, vždy jsem otráveně odpovídala jo, dobrý, ne nemáme, jo snědla. Určitě to taky znáte! 😊

Prázdniny jsou ale pro mnohé rodiče i obdobím, kdy musí složitě řešit, jak 8 týdnů zabaví své děti. Většinou tolik dovolené nemají, někteří nemají ani babičky nebo jiné ochotné příbuzné. Jsem moc ráda, že se nám letos po dohodě s o. p. s. Attavena podařilo domluvit 3 termíny týdenních příměstských táborů a rodičům alespoň trochu pomoci. Navíc s minimálními finančními požadavky! Zkusili jsme si to již o jarních prázdninách, všichni byli nadšení, a tak o hlavních prázdninách v knihovně znovu poskytneme bezplatně zázemí pro malé táborníky. Program je připraven, tak už nezbyvá, než se těšit!

Po dlouhé době knihovna znovu ožívá. Cestu do ní nachází stále více nových čtenářů. Určitě k tomu přispělo i otevření výdejny Zásilkovny, která se těší velké popularitě. Přicházejí do ní lidé ze širokého okolí a často jsou prostředím knihovny překvapeni. A kromě balíčků si odnesou také novou registraci do naší knihovny. 😊

Pamatujeme i na naše dříve narozené spoluobčany. Letos jich celá řada ukončila již 4. ročník Boršovské univerzity (nejen) pro 3. generaci, přivítali jsme i nové studenty nejen z Boršova. Letos jsme předávali osvědčení o absolvování v krásném prostředí nové oddací síně v Nových Hradech. A nejen to! V osobě pana starosty, který nás mile přivítal, jsme našli i nového lektora na přednášky v 5. ročníku. Do konce června se podívají naši senioři ještě na Vimpersko, kde je pro ně připraven zajímavý jednodenní výlet.

Věřím, že nám i nadále zachováte přízeň a my se budeme snažit připravovat pro vás zajímavé programy.

Děkuji vám a přeji klidné a pohodové léto.

Mgr. Romana Rýcová
místostarostka obce

Školní rok se pomalu blíží ke konci...

Po dvou letech, kdy jsme byli doma téměř zavření, se v letošním školním roce pomalu rozběhly různé akce pro žáky.

Prvňáci například navštívili v únoru 2022 v Jihočeském muzeu výstavu orchidejí, exotických rostlin a zvířat. Páté třídy se zúčastnily projektových dnů na Českém reálném gymnáziu.

Třída 5. B si hned v září 2022 na Českém reálném gymnáziu (ČRG) vyzkoušela práci s mikroskopy, pomocí nichž například žáci zkoumali bramborový škrob nebo rozpoznali chloroplasty, a zkusili i preparovat cvrčka domácího.

Třída 5. A se vydala na ČRG 16. března 2022. Žáci nacvičovali první pomoc na figuríně, učili se upravovat fotografie, pracovali s robotickou stavebnicí Vex a se systémem Pasco při fyzikálních, chemických a ekologických pokusech. Vyzkoušeli si i studium v moderní jazykové učebně. Celý den tak mohli objevovat a poznávat, co je zajímavé a baví.

Žáci 5. A se v březnu podívali do českobudějovického Malého divadla, kde je uvítal režisér Petr Hašek s premiérou nové inscenace s názvem „Ten, který vylezl na kopec a rozhlédl se“. Životní příběh chlapce z rezervace indiánského kmene Navajů a jeho touha podívat se za obzor byla netradiční podívanou pro žáky i pedagogy. Režisér si po premiéře s dětmi popovídal a zajímalo ho, co si z představení odnesou. Také prozradil, že tento příběh byl inspirovaný skutečným vyprávěním jeho kamaráda – šamana.

Třída 5. A absolvovala 25. března i další projektový den z grantového programu MAS v ZŠ Šindlovy Dvory. Na programu byly chemické pokusy a robotické stavebnice.

Dne 27. dubna jsme se s třídou 5. A vydali v rámci vzdělávacího programu Národního památkového ústavu poznávat gotické prvky v centru města. Putovali jsme od bludného kamene na náměstí Přemysla Otakara II., kolem nejzajímavějších domů se středověkým

základem, na Piaristické náměstí, kde jsme navštívili bývalý dominikánský klášter. Počasí nám sice moc neprálo, ale paní průvodkyně hovořila o památkách a historii města tak zajímavě, že nám pár kapek vůbec nevadilo.

V dubnu se naše škola proměnila v čarodějnický rej. V některých třídách se vyrábělo, tvořilo a vymýšlela se i například různá čarodějnická zaklínadla o hodině českého jazyka. Na zahradě školy si žáci vyzkoušeli, jak jsou úspěšní při plnění jednotlivých čarodějnických úkolů. Baval je hod hadem na dálku, hod ropuchou na cíl či let na koštěti a následné získání řidičáku. Den plný zážitků a převleků si všichni moc užili.

Ve dnech 4. a 5. 5. se žáci třetích a pátých ročníků podívali do rakouského Welsu. Navštívili jsme Welios Science Center a ZOO. V interaktivním centru Welios se děti bavily a zároveň vzdělávaly celé dopoledne. V nedaleké zoologické zahradě si prohlédly například pelikány, želvy, ary, čápy, rysa a další. Příjemný výlet jsme zakončili v ZOO na zmrzlině.

Mgr. Eva Hnudová
ředitelka ZŠ

Dobrodružné putování se skřítky

Každý malý průzkumník chce zažít přírodu zblízka, a tak jsme se po nucené dvouleté přestávce opět vydali zažít krásu lesů písčinkých hor. Jarní pobyt v přírodě pro předškolní děti se konal již po osmé. Hned po Velikonocích, v úterý 19. Dubna, jsme nadšeně vyrazili spolu s 33 předškoláky do rekreačního zařízení Nová Louka v Albrechticích nad Vltavou. Zbylé místo v autobuse zaplnily hračky, pomůcky na vyrábění všeho možného a odměny pro naše malé velké badatele. Přivítal nás milý personál a útulné ubytování.

Nezbývalo tedy nic jiného, než si začít užívat krásného přírodního prostředí. Letošní ročník se nesl v duchu putování se skřítky. Ti nás provázeli všemi aktivitami a provedli nás správnou cestou na našich dobrodružstvích v okolních lesích a dokonce nám ukázali rybník, ve kterém dle pověsti žije i vodník. Téma mělo mezi dětmi velký úspěch a brzy v družstvech nazvaných Dubáči, Borůvky, Jahůdky a Pampelišky, pojmenovaných i podle barev skřítkovských čepic paní učitelky, začaly sbírat body v soutěžích, zdobit si týmová trička a vyrábět voňavá mýdla pro skřítku Šmudlu. Celý čtyřdenní pobyt doprovázela děti i oblíbená táborová písnička:

**Kluci, holky z naší školky hurá na výlet.
Do Albrechtic, dopřírody budeme tam hned.
Srandu si tam užijeme, nudu zaženeme.
Hrajem si a učíme se, také sportujeme.
Užijem si týden plný her a soutěží,
a nežli se nadějeme, jsme tu zdravější.
Už jsme velcí předškoláci, my to zvládneme,
bez rodičů pár dní v roce klidně budeme.
Tak se tady hezky mějte, v pátek přijedem.
Batoh špíny přivezeme, smát se my budeme.**

Při procházkách do okolí se malí průzkumníci učili poznávat stromy, jarní květiny a také být potichu v lese a poslouchat zpěv ptáčků. Nezapomněli ani místním skřítkům postavit domečky, a to byste koukali, jakou mají malí stavitelé fantazii. Vyzkoušeli si překonávání jednoduchých překážek. Například měli za úkol projít stezku mezi stromy se zavázanýma očima a to pouze za pomoci propleteného provázku. V průběhu týdne nechyběly ani různé týmové hry a soutěže, ve kterých si děti zkušely spolupráci ve dvojích a stejně tak i v družstvu. Nejen klučičí část sportovců hojně využívala fotbalové branky, zatím co ostatní děti pomalovaly každický volný kousek příjezdové cesty před ubytovnou veselými obrázky.

Jako vrchol našeho pobytu musíme vypíchnout zdolání cesty do blízkých Albrechtic nad Vltavou spolu s prohlídkou malovaného kapličkového hřbitova, který je místní chloubou. Aby se výletníkům delší procházka líbila, zpřijemnila jsme si cestu soutěží, dobrou svačinkou od skvělých paní kuchařek a sladkou odměnou. Každý večer, po osobní hygieně následovalo čtení pohádky a povídaní o tom, co se dětem líbilo nejvíce. Z každého dne si totiž malí vypravěči měli namalovat své zážitky do táborového deníčku, aby doma při vyprávění na nic nezapomněli.

Největším hitem se opět stala minidiskoteka. K překvapení všech paní učitelek nikdo nezůstal sedět na židli a všechny děti to na parketu řádně rozbaly. Mnoho dětí sleduje totiž televizní soutěž Stardance a kdyby v ní existovala soutěž v dětské kategorii, přesně vím, koho bych přihlásila. Takový Milánek s Editkou by byli jasní favorité.

Uteklo to jako voda. Poslední den jsme zabalili všechny kufry a ještě před odjezdem šli do lesa najít poklad plný plyšových trpaslíků a dobrot pro každého malého objevitele. Rozloučili jsme se s ochotnou majitelkou celého areálu paní Řeřichovou, s úžasnými kuchařkami a věnovali jim dárečky na památku. Pak už nezbývalo nic jiného než nastoupit do autobusu a těšit se domů za rodiči, i když děti by podle vlastní slov rády se skřítky zůstaly o něco déle.

Na závěr bych moc ráda poděkovala nejen rodičům, kteří nám pomohli s nakládáním všech zavazadel, a že jich bylo. Ale hlavně mým kolegyním, které se celé akce zúčastnily, byly to Pavla Martínková, Gábina Kiselicová a Anna Růžicková. Dámy, příští rok se opět těším na tak skvělou spolupráci a bezvadný přístup.

Nesmím však zapomenout pochválit všechny zúčastněné děti, které hrdinně zvládly v přítomnosti svých kamarádů a paní učitelek být čtyři dny bez rodičů. A těch pár ukápnutých slziček při stýskání je jenom posílilo.

Jana Brodská
zástupkyně ředitelky MŠ

Vážená paní ředitelko, níže zasílám hodnocení (dojmy)
ze školky v přírodě v Albrechticích v dubnu 2022:

Letošní jarní pobyt v Albrechticích byl pro našeho syna Milánka obrovským zážitkem. Vrátil se nabytý dojmy a s krásnými vzpomínkami na nejrůznější soutěže, výtvarné tvoření i společnou kolektivní zábavu. Veliké díky patří celému kolektivu učitelek, které na děti po celou dobu vzorně dohlížely a organizovaly dětem krásný program. Zejména pak bychom rádi poděkovali paní ředitelce Štikové, která tuto skvělou akci každoročně organizuje a činí tak dobrovolně pro děti. Pevně doufáme, že tento nezapomenutelný zážitek bude mít možnost za pár let prožít i náš mladší syn Daneček. Moc děkujeme,

Tereza a Milan Kučerovi

Drahé paní učitelky, drahá školko,

rádi bychom Vám poděkovali za školu v přírodě, kterou jste pro našeho syna zorganizovaly v Albrechticích. Přijel z ní nadšený a plný zážitků.

„Líbilo se mi úplně všechno,“ hlásil. Teprve po čase jsme z něj vytáhli, co to „všechno“ znamená: výlety, stavění obydlí pro skřítky, spaní s klukama na pokoji, poklad, první diskoška a procházka na slavný albrechtický hřbitov „s těma domečkama za každým hrobečkem“.

Moc si toho vážíme, jako rodiče-skauti totiž chápeme, jak moc je pro děti důležité zažít něco odlišného. Jen se svojí partou a nad rámec všedních dní. Je nám jasné, že takové akce vznikají i nad rámec všedních dní paní učitelek a o to víc si ceníme času a energie do toho vložených.

Jsme vůbec velice spokojeni s programem, který školka pro naše děti dělá. Divadla, bruslení, nejrůznější výlety do přírody, ale i pořádání masopustu, vynášení Morany a dalších klasických, často už pozapomenutých zvyků.

Tyto aktivity naše děti rozvíjí a dodávají jim nové vědomosti, kterými i nás občas překvapí. Co máme zprávy odjinud, není v dnešních školkách takový program vůbec samozřejmostí. V časech nejrůznějších alternativních způsobů předškolního vzdělávání je to tak skvělá zpráva, že nezáleží ani tak na stylu, ale především na osobním přístupu. A ten má boršovská školka vynikající.

Přejeme, ať se daří a budeme se těšit na další akce!

Šťástkovi

Se stejným nadšením, s jakým náš syn Vítek očekával příchod Vánoc, jsme již čtyři týdny před odjezdem na školku v přírodě odstříhávali pomyslný metr.

Každý den strávený na této akci byl, podle vyprávění syna, fotek a videí pro děti nezapomenutelný. Díky bohatému programu byly děti natolik vtaženy do dění na akci, že po dotazu, zda se synovi stýskalo, přišlo jen politování, že tam byl je 4 dny. A pak následovalo dlouhé vyprávění a ukazování všech výrobků a pokladů, které si z akce přivezl.

Přesah této akce je však daleko větší. Díky výuce mimo běžné prostory MŠ se děti měly možnost lépe seznámit. Z předškoláků se tak stala jedná velká nerozlučná parta kamarádů. Toto přátelství však nezůstává jen v prostorách MŠ, ale přerůstá v potřebu se potkávat na hřištích a akcích i mimo prostory školky. Děti si tak do dalších let odnášejí přátelství, která možná vydrží celý život.

MŠ v Boršově je však výjimečná i tím, že pořádá pro děti mnoho akcí, při kterých se ožívují tradice, tvořivost a fantazie. Nelze si představit pro děti lepší způsob výchovy a výuky než ta, která vzniká díky nadšení a energii personálu MŠ Boršov.

Děkujeme MŠ Boršov nad Vltavou za perfektní organizaci všech akcí nejen pro děti, ale i rodiče a těšíme na další akce.

Kožíškovi

O tom je „ta pravá školka“ aneb jarní pobyt v přírodě

Blíží se konec školního roku naší oblíbené školky v Boršově nad Vltavou. Je to slavnostní den a okamžik, kdy se v našem případě předškolákům změní dětský svět na ten školácký. To samozřejmě až po zasloužených prázdninách. A jaký by měl být ten nejlepší vrchol na závěr školního roku? No přece pořádný výlet! A to v naší školce opravu umí. Není to jen nějaký jednodenní výlet, ale rovnou čtyřdenní pobyt v přírodě v Albrechticích nad Vltavou. Na takový pobyt se těší nejen děti, ale rozhodně i rodiče, jen pro paní učitelky začíná práce na nepřetržitý úvazek. Už samotná příprava programu, výroba hraček a naplánování různých aktivit do nejmenšího detailu musela stát spousta času. A stálo to za to! Děti si to myslím opravdu užily, ať už podle děkovných zpráv od rodičů, tak podle nadšení mé dcery, která by tam klidně zůstala další měsíc :) Školka v Boršově nad Vltavou je reálným důkazem toho, že když jsou zde lidé, kteří pracují s dětmi a berou toto jako poslání, je možné uskutečnit i jinde zapovězené aktivity. V tomto světě neexistuje hledání argumentů, proč to či ono nejde, zde jsou prostě lidé se srdcem na pravém místě a pro naše děti dělají vše tak, jako by dítěta byla jejich vlastní.

A proto bych tímto ráda poděkovala všem zúčastněným paní učitelkám a paní ředitelce za nadšené Sovičky, Hvězdičky a Vrabčáky.

Martina Kasardová

Konečně máme cyklostezku

V letošním roce jsme se konečně dočkali bezpečného cyklistického spojení s krajským městem přes tři katastry – Boršov, Homole. Planá, přičemž naše cyklostezka se stane součástí velké nadregionální cyklostezky vedoucí přes dva kraje z Nové Pece do Mělníka. Nebylo to vůbec jednoduché – bylo třeba přesvědčit desítky lidí, sehnat peníze, překonat mnohá protivenství, nevšímat si hlasů pochybovačů a nevěřících, překonat nástrahy koronavirové a energetické krize, zdražování úplně všeho. . . stále mít na paměti, že nic se nestane samo.

Naše cyklostezka se vyznačuje několika pozitivními zvláštnostmi:

- unikátní je spojení třech obcí, které společně stezku daly dohromady
- v letošním roce je to nejdelší cyklostezka otevíraná v jižních Čechách
- na stezce naleznete – originální značení metráže, zajímavé info-panely...
- na září tohoto roku je objedнан work-shop SUPŠ Anežky České z Českého Krumlova – studenti pomalují betonové oplocení...

- připravuje se propojení levého a pravého břehu samoobslužným přívodem po otevření Jižní tangenty – na Vltavě raritní záležitost
- stezka vyvolává další investice – Zábavní park s restaurací u jezu Planá a plážový vstup do vody s lesoparkem na pravém břehu (spojení skrze přívod)

V tuto chvíli je stezka hotová, ale stále ještě syrová – postupně se chytá tráva, všechno si sedá, učíme se s cyklostezkou žít a pracovat. Naše tři obce, investoři se dohodli, že s trochou slávy cyklostezku otevřeme na konci srpna, pravděpodobně v pátek 26. srpna v 17:00, abychom s předstihem dokázali pozvat všechny, které pozvat chceme, zároveň je to konec prázdnin, bude po dovolených..., všechny mouchy na stezce budou vychytány, holiny se budou zelenat a zároveň položíme kytičku k pomníku pilota Moutvičky, čímž si připomeneme 30 let od této havárie...

Mgr. Jan Zeman
starosta

Cyklostezka – názory

Boršov je pro mě krásné místo k žití, kousek od města, ale zároveň uprostřed nádherné přírody. Bohužel překonat autem ten kousek od města bývá často velkým utrpením. Proto bych tímto ráda poděkovala všem, kdo se zasloužili o výstavbu cyklostezky, nevzdali to a celý projekt dotáhli do konce. Díky nové cyklostezce se na stojící auta směr Budějovice mohou jen dívat a do práce jet pohodlně a bezpečně na kole. Víím, že ne každý si tento luxus, jet do práce na kole, může dopřát, ale možná jsou ty kolony na silnici díky nám, co můžeme, nyní trochu menší. 😊 A cyklostezku uvítaly i moje děti, na které teď už cestou do města nekřičím „Pozor, auto!“.

Jitka Behenská

Likvidace Heydricha – 80 let

V květnu tohoto roku jsme se konečně rozhodl napravit chybu, kterou jsem udělal při instalaci pomníčku našemu Václavu Tutterovi, vlastenci, vizionáři, statečnému člověku v poříčském parku. Na desce na pomníku bylo zcela chybně uvedeno „obětí heydrichiády“. Likvidátoři nacistického monstra v podobě Reinharda Heydricha nebyli žádné oběti, ale HRDINOVÉ, a tak na pomník bude nově instalována deska s nápisem „HRDINŮM HEYDRICHIÁDY“. Od určité doby nikdy pro tento náš největší příspěvek k porážce nacistického Německa nepoužívám slůvko „atentát“, protože naši vojáci zlikvidovali ve válce vojáka, což není žádný atentát ... Desítky let nám trvalo, než jsme se na květen a červen roku 1942 přestali dívat přes brýle komunistické ideologie a konečně nyní velice opožděně vzdáváme hold našim hrdinům. V naší rodině tento válečný příběh hodný shakespearovských rozměrů díky přímé účasti našeho brigádního generála Antonína Zemana-Barovského vždy silně rezonoval. Mnohé o tom vím, mám nastudováno, a tak se zmíním jenom o pár okolnostech.

V roce 2012 jsme na letní divadelní scéně v Zahorčicích sehráli původní divadelní hru Zabili jsme Heydricha, ve které naši současníci chtějí po desítkách let ukázat mladší generaci, jak se to tenkrát stalo. Věděl jsme, že traumatizující historickou událost lze překonat pouze humorem, tak jak to dělají třeba Francouzi, když třeba o ostudné jarní porážce v roce 1940 natočili film Kam se poděla 7. rota. A tak Češky vyšívají vlajky s hákovými kříži a zpívají si Čechy krásné, Čechy mé..., když jsem z centra města v páteční zácpě převážel v kombíku rekvizity – německé vojenské uniformy, helmy, samopaly, pásky SS – před sobotní protiromskou demonstrací, tak jsem se v duchu smál, jak bych to asi vysvětloval silniční kontrole. Těch příhod spojených s touto hrou je mnohem více, a jsem rád, že jsem se k tomuto

kroku rozhodl a herci a diváci to pochopili. Níže si dovoluji uvést pár odstavců z programu starého deset let s opravenými daty – likvidace RH v kostce:

V roce 2022 jsme si připomínáme 80. výročí likvidace RH československými vojáky za nezměrného přispění českých vlastenců. Již před léty jsem si uvědomil, že nejvýznamnější náš příspěvek do událostí 2. světové války se nikdy nestal součástí našich dětských her, nikdo si nehrál na Gabčíka nebo Kubiše, nikdo na sebe nevzal nenáviděnou roli německého generála SS, či univerzální prototyp českého zrádce Čurdy. Proč? Příběh našich vojáků a vlastenců byl od samého začátku překroucen, zahlušen jinými událostmi, které se poučenému pozorovateli dnes jeví jako pouhé válečné epizody, či banality. S odstupem doby si musíme přiznat, že jsme si záměrně nechali ukrást naši historii. Tato „krádež“ je o to křiklavější dnes, kdy je opět ve vzduchu cítit smrad plíživé bolševizace. Divadelní hra Zabili jsme Heydricha by se měla stát drobným kamínkem ve hrázi, kterou se snažíme zabránit dalším historickým krádežím, záměrným ideologickým lžím. Třeba se jednou dočkáme toho, že se naši vnuci budou za domem dohadovat, kdo si zahraje Gabčíka, Kubiše nebo řidiče Kleina.

Divadelním představením Zabili jsme Heydricha vzdáváme hold všem českým vlastencům, kteří se dokázali postavit brutálnímu zlu, nezvolili si cestu otroků a podíleli se na likvidaci jednoho z nejnebezpečnějších mužů nacistického Německa Reinharda Heydricha. Nenechali se obalamutit protektorovo úspěšným bojem proti černému trhu, zvýšenými přídělky tuku a tabáku pro průmyslové dělnictvo, volnými vstupenkami na fotbal, závodními jídelnami, zvyšováním důchodů a závodními rekreacemi. Poklidný život se sklopenou hlavou vyměnili s bojem za svobodu.

Českoslovenští vojáci Josef Gabčík a Jan Kubiš byli vysazeni v protektorátu Čechy a Morava 29. prosince 1941. Místo u Plzně přistáli členové výsadkové skupiny Anthropoid u Nehvizd východně od Prahy. Nejvýznamnější česká událost II. světové války si tak začíná razit svou vlastní ryze českou cestu, tak trochu bokem víceméně pečlivě připraveného plánu. Dvaceti devítiletý Slovák Pepík a o rok mladší Honza prošli náročnými kurzy útočného boje, parašutistickým výcvikem, speciálním diverzním výcvikem a na závěr zdokonalovacím výcvikem. Mrazivá prosincová noc se pro ně stává prvním prubířským kamenem jejich válečné mise, která se stane pro český národ v moderních dějinách klíčovou. Do složení květnové bojové maturity v roce 1942 zbývá ještě pár měsíců. Stojí před nimi mnohá netušená překvapení, lásky a především nezměrná pomoc spolupracovníků z domácího odboje.

Útok na zastupujícího protektora by se nikdy nepodařil nebýt stovek statečných vlastenců. Mezi hlavní organizátory úspěšně provedeného útoku na generála SS byl rodák z Kamenného Újezdu Jan Zelenka, vystupující pod krycím jménem Hajský. Obětavý vlastenec, propagátor sokolských idejí se stal jakýmsi generálním ubytovatelem paradesantních skupin, zajistil úkryt v kostele, získal důležitý kontakt na zaměstnance Pražského hradu. 17. června byl tento statečný muž prozrazen a při zatýkání se ve svém pražském bytě otrávil. Jeho syn se týž den otrávil též. Manželka byla popravena 24. října v Mauthausenu. Mezi první učitele Jana Zelenky – Hajského patřil Václav Tutter, učitel z Kamenného Újezdu, pozdější ředitel poříčského mlýna, popravený v Táboře 2. července 1942. Učitele a žáka spojilo vlastenecké hrdinství v boji proti německému fašismu.

Zastupující protektor demonstrativně ukazoval svou nadvládu nad českým pro-

storem při jízdě v otevřeném kabrioletu Mercedes 320 B. Na krátké vzdálenosti odmítal policejní doprovod, v otevřeném voze bez ochrany všem ukazoval: Mně se tady nemůže nic stát. Původní Heydrichův mercedes byl nalezen ve stodole u Hradce Králového v roce 2009. K identifikaci vozu pomohly dodnes viditelné stopy po výbuchu Kubišovy bomby na pravé straně vozidla. Velitelský kabriolet vážil 1900 kilogramů a dosahoval maximální rychlosti 126 km za hodinu.

Po osudné generálově jízdě nacistický vůdce Adolf Hitler přikázal vysokým funkcionářům propříště jezdit v uzavřených pancéřovaných automobilech.

Československým vojákům a českým vlastencům se podařilo při útoku 27. května 1942 zlikvidovat především hlavního strůjce vyvražďování evropských Židů, šéfa Hlavního říšského bezpečnostního úřadu, prezidenta Interpolu, policejního generála, SS-Obergruppenführera, zastupujícího protektora Reinharda Heydricha. Od roku 1939 řídil přípravu tzv. konečného řešení židovské otázky, od roku 1941 dohlížel na budování systému vyhlazovacích koncentračních táborů. Pod jeho vedením zasedala 20. ledna 1942 konference ve Wannsee, na které se určila organizace a jízdní řád vyvražďování evropských Židů. Když na následky zranění 4. června zemřel, bylo mu 38 let.

Českoslovenští parašutisté podporováni českými vlastenci se ukrývali v pravoslavném kostele sv. Cyrila a Metoděje v Resslově ulici v Praze díky hrdinství představitelů pravoslavné církve především biskupa Gorazda a kněze Vladimíra Petřeka. Dne 16. června 1942 se dostavil do Petschkova paláce, sídla Gestapa, rotný Karel Čurda a zradil své bojové druhy, když podlehl tísnivé atmosféře

heydrichiády a nátlaku své rozvětvené vystrašené rodiny. Dne 18. června ve 4:15 hodin osm stovek německých vojáků uzavřelo obkličovací kruh městské čtvrti okolo kostela a po téměř šesti hodinách kostel dobyli. Němci nikdy neuvedli, kolik mrtvých si jich sedm parašutistů-hrdinů vzalo sebou na onen svět. Některé prameny hovoří až o třech desítkách zabitých německých vojáků.

Po útoku na zastupujícího říšského protektora následovalo vyhlášení 2. stanného práva, německá pomsta. Vyvraždění Lidic a Ležáků, popravy stovek českých vlastenců, členů Sokola, příslušníků intelligence. Celkem bylo zavražděno pět tisíc českých vlastenců. V souvislosti s německou pomstou, okázalou německou brutalitou, si již více než 80 let klademe otázku, zda byla likvidace Heydricha v Čechách nutná? Tragické události jsme si vždy vysvětlovali přes české brýle – zabili jsme zastupujícího protektora, ale už jsme zapomínali, že naši vlastenci zlikvidovali především vedoucího říšské bezpečnosti, architekta holocaustu, za nímž na konci války zůstalo více než 6 mil. zavražděných Židů. Zapomínali jsme, že smrt Heydricha Hitler přirovnával ke zničení dvou divizí wehrmachtu, že pátrání po našich parašutistech vázalo v protektorátu 100 tis. německých vojáků, kteří v létě roku 1942 chyběli na ruských stepích před Stalínem. Zapomínali jsme, že útok našich vojáků přišel v době, kdy fašistický režim ležel na vítězné vlně. Wehrmacht stál před Stalínem, chystal se vytlačit Spojence z Afriky, německé ponorky potápěly spojenecké konvoje a japonští fašisté vítězili v Tichomoří. Likvidace Reinharda Heydricha je nejvýznamnější společný čin československých vojáků a našich vlastenců, náš největší příspěvek k vítězství Spojenců ve 2. světové válce.

Žijeme v místě, kde se narodil hlavní organizátor likvidace zastupujícího protektora Jan Zelenka-Hájský, jehož učitelem byl náš ředitel poříčského mlýna Václav Tutter. Níže jejich medailonky.

Václav Tutter

Na začátku byla láska, velká láska. Mladý učitel z Kamenného Újezdu Václav Tutter, syn rolníka z Velkého Bednáře na Jindřichohradecku, narozený 19. srpna 1880, si vyhlédl o tři roky mladší Josefu, dceru vrchního správce Vondrušky z nedaleké Plavnice. Ze školy do Plavnice to bylo necelé dva kilometry, a tak v červenci roku 1906 se slavila svatba.

Rok 1906 byl pro dvacetišestiletého učitele úspěšný rok. Oženil se a zároveň se stal předsedou dozorcí rady nově založené společnosti – Rolnické obilní skladiště, válcový mlýn a pecnářství spol. s r. o. v Poříčí. Pod tajemným názvem se skrývá sdružení sedláků z Kamenného Újezdu a Boršova nad Vltavou, kteří odkoupili mlýn od československých krupářů, kteří nedokázali oddolávat importu laciné mouky z Uher.

Václav Tutter byl velice aktivní lověk. Ve škole v Kamenném Újezdě působil třicet let především v roli řídícího učitele, dlouhá léta vykonával funkci obecního zastupitele, kdy se zasloužil o výsadbu lesa okolo rybníka Štilce. V rámci oslav „mužů října“ (stáli u zrodu ČSR v roce 1918) prosadil a podpořil výsadbu Švehlových sadů pod nádražím směrem k Plavnici. V místní kampeličce dlouhá léta působil jako pokladník. Jako učitel, všestranný člověk jaksi zcela samozřejmě vedl Sokola tamtéž.

Družstevnímu mlýnu se dařilo zejména od okamžiku, kdy se Václav Tutter stal ředitelem společnosti a zároveň předsedou představenstva. Družstevní mlýn začínal na denním výkonu 3t obilí/den a v roce 1936 po totální modernizaci se denní výkon vyšplhal na 4 vagony obilí/den, pracovalo v něm 25 stálých zaměstnanců.

Vždy se projevoval jako oddaný vlastenec s vyvinutým sociálním cítěním. V roce 1911 pro své zaměstnance zavedl starobní pojištění, v době krize ve 30. letech dával nezaměstnaným vykonávat pomocné práce. Družstevní mlýn pod jeho vedením v roce 1938 dokončil dva bytové domy pro rodiny svých zaměstnanců.

V období okupace, protektorátu si Václav Tutter dobře uvědomoval, že gestapo není c. k. policie, že sabotáže dodávek mouky typické pro konec Rakouska-Uherska jsou nemožné, přesto již jako vdovec finančně podporoval rodiny zatčených českých vlastenců. Taková věc se neutají. Pomsta přišla těsně před skončením stanného práva v době heydrichiády. 1. července 1942 ráno si pro ředitele družstevního mlýna v Poříčí přijelo gestapo do mlýna. Nenašli ho, byl ještě doma v Kamenném Újezdě. Tam byl téhož dne zatčen a s dalšími zatčenými vlastenci – členy Sokola, představiteli inteligence – převezen do Tábora, kde byl 2. července 1942 popraven. Poprava veřejně známého, okolím obdivovaného Václava Tuttera vyvolala v širokém okolí šok. Strach obejmul oba břehy Vltavy před krajským městem.

Václav Tutter byl svými známými hodnocen jako muž silné povahy, ocelových nervů. Na stránce č. 145 kroniky Kamenného Újezda je napsáno: Padl na štít – jako sokol! My se po sedmdesáti letech k jeho odkazu hlásíme, uděláme vše proto, abychom nezapomínali.

Jan Zelenka – Hájský

Útok na zastupujícího protektora by se nikdy nepodařil nebýt stovek statečných vlastenců. Mezi hlavní organizátory úspěšně provedeného útoku na generála SS byl rodák z Kamenného Újezdu Jan Zelenka, vystupující pod krycím jménem Hájský.

Obětavý vlastenec, propagátor sokolských idejí se stal jakýmsi generálním ubytovatelem paradesantních skupin, zajistil úkryt v kostele, získal důležitý kontakt na zaměstnance Pražského hradu. 17. června 1942 byl tento statečný muž prozrazen a při zatýkání se ve svém pražském bytě otrávil. Jeho syn se týž den otrávil též. Manželka byla popravena 24. října 1942 v Mauthausenu.

Jan Zelenka se narodil 3. března 1895, po vystudování učitelského ústavu začal učit na obecní škole v pražské Liboci. Po svatbě se slečnou Františkou se rodina v roce 1924 pře-

stěhovala do pohraničí na Mostecko, kde mladý učitel vybudoval a následně řídil obecnou školu v Háji u Duchcova (podle názvu obce v době protektorátu zvolil krycí jméno Hájský). Vedle profese řídicího učitele se věnoval politice a cvičení v Sokole, když se později stal starostou největší a nejpočetnější sokolské župy, župy Krušnohorské.

Po podpisu Mnichovské dohody rodina musí opustit Říší zabrané pohraničí a stěhují se do Prahy. Po vzniku protektorátu a nástupu zastupujícího protektora Reinharda Heydricha je začátkem října 1941 Sokol rozpuštěn a do koncentračních táborů je převezeno 1500 členů Sokola. Zbylí sokolové zakládají Obec sokolskou v odboji, v jejímž rámci vzniká pod názvem Říjen odbojná část vedená Janem Zelenkou.

Hvězdná hodina odbojné skupiny žádající odplatu přišla se seskokem parašutistické skupiny Anthropoid, s parašutisty Josefem Gabčíkem a Janem Kubišem, likvidátory prominentního nacisty. Jan Zelenka – Hájský zařídil prakticky vše, co bylo nutné před plánovaným útokem na Heydricha zařídit: díky kontaktu na Pražský hrad byl znám harmonogram zastupujícího protektora, zařídil úkryt v kostele Cyrila a Metoděje v Resslově ulici, kam postupně hledané výsadkáře odvedl, promýšlel a připravoval jejich útěk z krypty.

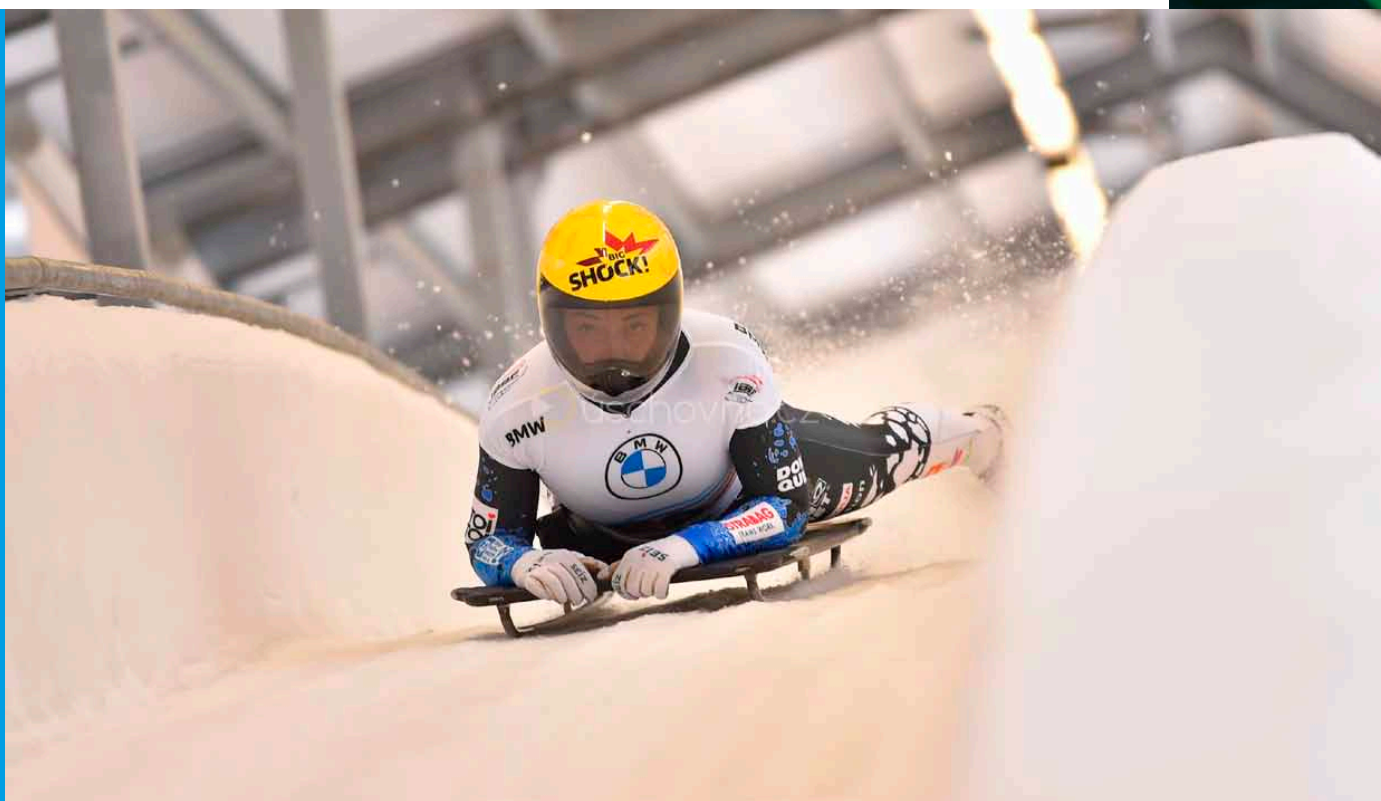
Zrada, psychologické selhání Karla Čurdy přivedlo komisaře Gestapa před dveře Zelenkova pražského bytu 17. května 1942, den před posledním bojem československých výsadkářů v kryptě kostela s více než stonásobnou německou převahou.

Mezi první učitele Jana Zelenky–Hájského patřil Václav Tutter, učitel z Kamenného Újezdu, pozdější ředitel poříčského mlýna, popravený v Táboře 2. července 1942. Učitele a žáka spojovala společná profese učitele, aktivní sokolský duch a vlastenecké hrdinství v boji proti německému fašismu.

Po odvážném rodákovi z Kamenného Újezdu je pojmenována ulice na pražském Žižkově.

Mgr. Jan Zeman
starosta

Když se z koníčka stane kůň...

Anna Fernstädtová – narodila se v Praze, žila s rodiči v Německu, trénuje po celém světě a za rodinou jezdí do Boršova nad Vltavou.

Na ZOH v Pekingu v roce 2022 se v olympijské premiéře v českých barvách umístila na 7. místě. Ledovým korytem hlavou dolů jede závodník rychlostí přes sto třicet kilometrů v hodině, ale prý se nebojí. Sama Anna o skeletonu říká: „Riziko tam je, ale strach nemám, respekt ale mít musím. Zamilovala jsem se do toho, je to adrenalin!!“

Co je skeleton? Zimní sport podobný bobování. Závodník sjíždí dolů v důsledku působení zemské gravitace v ledovém korytě na speciálních nízkých saních vleže na břiše hlavou napřed. Saně pro skeleton vypadají jen jako tenká deska – na polstrované desce s drždaly jsou zespodu připevněny ocelové nože, takzvané šíny, které kloužou po ledové dráze. Na závodníky působí přetížení větší než při startu kosmické lodi.

Anno, jak jste se dostala ke skeletonu a kdy jste v něm začala reprezentovat Česko?

Sportovala jsem od malička, dělala jsem gymnastiku, pak taky voltiž, což je gymnastika na koni. To jsme ještě bydleli kousek od Frankfurtu. Pak jsme se ale přestěhovali do Berchtesgaden, kde jsme nenašli gymnastický klub. Nějaký čas jsme s bráchou jezdili trénovat do Salcburku, ale to znamenalo hodinu a půl na cestě na každý trénink, což bylo moc. Bylo mi 14 let a bylo jasné, že si budu muset najít nějaký nový sport. A protože je Berchtesgaden v horách, automaticky jsme hledali nějaké zimní sporty. Nedaleko je dráha v Königssee, tak jsme se tam šli s bráchou podívat.

A skeleton jste si vybrala?

Úplně ne. Řekli mi, že jsem na saně moc stará a na boby zase moc mladá, ať zkusím skeleton. To brácha jezdil na bobech. Ač jsou začát-

ky na skeletonu těžké, chytlo mě to, dostala jsem se do německé reprezentace a skončila šestá na olympiádě v roce 2018 v Pchjongjangu. Po ní jsem ale musela kvůli trenérovi odejít – narodila jsem se v Česku, moje maminka je Češka, takže jsme se domluvili, že budu reprezentovat Česko. Zatímco v Německu je skeleton docela známý a populární, v Česku ho moc lidí neznalo. Snad se to trochu mění.

Jak vypadá vaše tréninkové období a kolik lidí se o vás stará?

Moje příprava se dělí na dvě části. Na jaře a v létě se připravuju „na suchu“. V podstatě je to takový atletický trénink: děláme kondici, chodíme do posilovny, trénujeme techniku běhu při startech - v Praze na Olympu je také trenažer, který na to můžeme využívat. Jakmile jsou k dispozici dráhy s ledem, jezdíme na soustředění, kde už se věnujeme jízdám, nastavení skeletonu, správné poloze na ske-

letonu. Je tam hodně malých detailů, které se těžko vysvětlují. No a v listopadu už začíná sezona, Světové poháry, mistrovství světa, mistrovství Evropy. Co se týče mého týmu, mám dva trenéry: Josef Andrlé mě připravuje z hlediska kondice, techniky běhu a všeho, co s tím souvisí, na dráze mě pak trénuje Jeff Pain, bývalý kanadský závodník, který má stříbrnou medaili z olympiády. Dál se mnou v sezoně jezdili servisman Petr Kouřil a fyzioterapeut Jakub Marek. Co se týče mých sponzorů a médií, tak tyhle záležitosti řeší moje agentura Sport Invest. Zapomenout nemůžu ani na paní doktorku Sochorovou z IKEMU, která mi hodně pomohla, abych se naučila žít s cukrovkou 1. stupně, kterou mi diagnostikovali těsně před olympiádou v Pekingu 2022.

Jak jste se s tím vyrovnala?

Bylo to nepříjemné překvapení. Můj tatínek má stejnou diagnózu, takže jsem díky tomu

o téhle nemoci něco věděla. Bylo mi hned jasné, že to do značné míry ovlivní celý můj život. Ale i díky tátovi jsem věděla, že jde sport skloubit i s touto nemocí. Musím ale přiznat, že bez paní doktorky Sochorové, s kterou jsem byla během olympiády v denním kontaktu, a svého týmu, bych to asi nedala. S cukrovkou je možné dělat cokoli, je to nějaká práce navíc, někdy je to těžké, ale jde to.

I s nečekanou diagnózou jste na olympiádě v Pekingu skončila sedmá. Jak jste byla spokojená a jak jste si olympiádu pod českou vlajkou užila?

Olympiádu bohužel hodně ovlivnil covid. Kvůli tomu byli všichni nervózní, stačil jeden pozitivní test a bylo po olympiádě. I když to v tomhle bylo jiné než v roce 2018, tak bylo všechno dobře zorganizované, dráha na skeleton byla moc pěkná, bavila mě a se sedmým místem jsem byla spokojená. Vždyť da týdný

před odletem jsem nevěděla, jestli budu kvůli cukrovce vůbec moci startovat. Škoda těch omezení a toho, že na závodech nemohli být diváci. Snad se v roce 2026 v Itálii dočkáme olympiády bez restrikcí a se vším všudy.

Kde nejčastěji trénujete?

Usadila jsem se v Šumperku, kde má základnu můj trenér Pepa Andrlé. Máme tam výborné tréninkové podmínky. Ze Šumperku jsou i kluci z týmu, takže to dávalo největší logiku. Bydlí tam i bývalý lyžař Ondra Bank, jehož firma mi vyráběla speciální helmu na míru. Když se blíží sezona, jsem tam, kde je možné trénovat a pustí mě na dráhu. Nejčastěji je to Německo nebo Rakousko. Jinak cestuju mezi Boršovem nad Vltavou, kde žije maminka s přítelem a sourozenci, Turnovem, kde mám část rodiny a pejska, Prachaticemi, kde žije babička s dědou a Berchtesgadenem, kde žije táta s bráchou. Z toho vyplývá, že jsem často a dlouho na cestách, ale to je úděl profesionálního sportovce. Náš sport je náročný na cestování, ale i tak se snažím, když je to možné, stavit se za rodinou aspoň na den.

Jakých výsledků si nejvíc vážíte?

Třikrát v řadě se mi povedlo vyhrát juniorské mistrovství světa, dvakrát jsem byla čtvrtá na seniorském mistrovství světa. Hodně speciální pro mě byl závod Světového poháru v Königssee v předminulé sezoně, kde jsem skončila na druhém místě. Byla to pro mě první medaile ze Světového poháru za Českou republiku, navíc na mé domácí dráze. To bylo krásné. O olympiádách už byla řeč.

Jak rozšířený je skeleton v Česku? Příspěly vaše výsledky k získání větší základny?

Skeleton je opravdu mladý sport. Dokud jsem nepřišla do Česka já, nemělo Česko ve Světovém poháru žádného reprezentanta. Je skvě-

lé, že jsou naše závody v České televizi, že se o skeletonu píše a těší mě, že můžu přispět k tomu, aby Češi tenhle krásný sport poznávali. V Česku ale není pro boby a skeleton dráha, takže na tréninky a závody se musí jezdit do zahraničí, což je finančně a časově náročné. Snad nás bude časem víc a víc.

Jaké jsou vaše plány do budoucna? Do kdy vlastně chcete vrcholově závodit?

Pro mě byl teď největší úkol, a pořád se to učím, co nejlépe vybalancovat diabetes s tréninky a závody. Ráda bych se zapojila do nějakých projektů na tohle téma a ukázala, že diabetes není nepřekonatelnou překážkou, ať už chcete dělat cokoliv. A plány? Je strašně těžké něco plánovat, protože věci se můžou rychle změnit, což se v posledních letech ukazuje ohledně covidu, který toho hodně změnil. Mým cílem je, že se chci pořád zlepšovat, určitě se zlepšovat ještě můžu a moc se na to těším. A závodit chci do té doby, dokud mě to bude bavit.

Jaké jsou vaše nejbližší sportovní cíle?

V listopadu začnou Světové poháry, v programu jsou i závody v Kanadě a USA, kde to mám moc ráda, na to se těším. Bude i mistrovství světa a chci jezdit co nejlíp. Každý sportovec sní o medailích, ani já nejsem výjimkou. Zároveň je před námi další čtyřletý olympijský cyklus, takže chci trénovat, mít radost ze skeletonu a když všechno půjde dobře, prodat pak svoje zkušenosti. Třeba právě na olympiádě v Itálii.

Aničko, děkuji za Váš čas a přeji určitě za všechny Boršovské hodně sil do dalších bojů nejen sportovních. Všichni Vám budeme držet pěsti a u televize si říkat: "Jede naše Anička."

Romana Rýcová

T. j. sokol Boršov nad Vltavou

Přinášíme Vám zprávy z Boršovského sokola od posledního ohlášení v září 2021.
Za tuto už konečně bezkoronavirovou dobu se odehrálo mnoho věcí.

BORŠOVSKÝ SOKOL ŽIJE

28. a 29. 9. 2021 se v naší sokolovně uskutečnila akce, které se zúčastnilo cca 50 lidí z naší obce a blízkého okolí. První den se v odpoledních hodinách konala veřejná cvičební hodina. Byly zde představeny oddíly boršovského sokola – gymnastika, karate, RDPD a jóga. Na sokolské zahradě připravena lukostřelba, Airtrack a trampolína, veřejnost se mohla do cvičení zapojit a vyzkoušet si různá cvičení. Druhý den si na zahradě mohli vyzkoušet disciplíny Sokolského odznaku zdatnosti, který je novým projektem ČOS. Cílem bylo posoudit pohybové schopnosti a dovednosti.

Mezi disciplíny patřil např.:

- bumerangový běh
- skoky přes švihadlo
- kotoul vpřed
- pavoučí test
- přemet stranou
- výskok dosažený
- chůze poslepu

VŠESTRANNOSTNÍ DESETIBOJ

V neděli 3. 10. 2021 se v Sokole v Českých Budějovicích konal všestrannostní desetiboj. Z našeho sokola se přihlásilo 26 děvčat, celkem se zúčastnilo 137 závodníků z jednot Boršov nad Vltavou, České Budějovice, Písek, Milevsko, Jistebnice a Čtyři Dvory.

Mezi disciplínami bylo např.:

- počet shybů na hrazdě za 30 s.
- skoky přes švihadlo za 30 s.
- člunkový běh 10 m.
- hod medicinbalem vrchem
- přelézání tyčky za 30 s.
- dřepy za 30 s.
- skok snožmo do dálky z místa
- překážková dráha 10 m.
- vznosy na šikmé lavičce za 30 s.
- šplh tyč / lano

Nejlepší umístění

Nejmladší žactvo (13 závodníků)

Viktorka Kořánová 6. místo

Liliana Junková 8. místo

Mladší žákyně I. (28 závodnic)

Vivien Šestáková 3. místo

Adina Zajíčková 5. místo

Adéla Brabcová 7. místo

Klaudie Kupcová 8. místo

Alžběta Mertlová 9. místo

Jana Řezníčková 10. místo

Kristýna Wiererová 11. místo

Mladší žákyně II (19 závodnic)

Karolína Štěpková 3. místo

Terka Ježková 9. místo

Alžběta Svobodová 10. místo

Starší žákyně III (22 závodnic)

Barča Šrámková 2. místo

Agáta Baťhová 3. místo

Sofie Fenerovová 7. místo

Starší žákyně IV (8 závodnic)

Anna Wiererová 2. místo

Karolína Fenerovová 4. místo

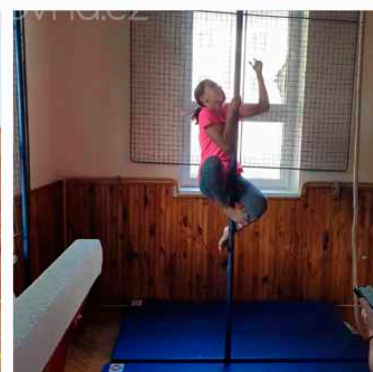
Lucka Konjatová 5. místo

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

V úterý 7. 12. 2021 se na sokolské zahradě uskutečnila Mikulášská nadílka. Letos byla kvůli koronavirovým opatřením uspořádána na zahradě. Zúčastnilo se cca 50 dětí i s jejich rodiči, kteří na akci přinesli pohoštění, pro děti byl uvařený čaj, pro dospělé punč. Společně jsme si ozdobili strom na zahradě ozdobami, které si děti přinesly. Přišel také Mikuláš a čert, kteří dětem donesli ovoce a něco sladkého. Ačkoli jsme museli improvizovat kvůli opatřením, Mikulášská nadílka se opravdu povedla a pravděpodobně ji budeme takto organizovat i další rok.

JARNÍ SOUSTŘEDĚNÍ GYMCENTRUM

Ve dnech jarních prázdnin 2 - 4. března 2022 proběhlo jarní příměstské soustředění našich gymnastek. Soustředění probíhalo v Gym-Centru v Českých Budějovicích a zúčastnilo se celkem 10 děvčat. Soustředění bylo přípravou na gymnastické přebory, které nás čekaly o měsíc později.

VOLEBNÍ VALNÁ HROMADA

Dne 26. 3. 2022 proběhla v hostinci Pod Skálou volební Valná hromada naší jednoty. Na schůzi bylo řečeno a připomenuto to nejdůležitější za uplynulý rok 2021, ač to byl rok koronavirový, tak akcí se konalo poměrně dost. Součástí schůze bylo i zvolení nového výboru pro následující období. Po řádném hlasování zůstal výbor beze změn.

ČTYRÁCKÝ GYM

Rovněž 10. 4. 2022 proběhl ve Čtyřech Dvorech v Č. B. první ročník Čtyráckého Gymu- přebor nezávodních dětí, věnujících se gymnastice jen okrajově či pro holčičky, které se gymnastice věnují krátce. Závody probíhaly ve sportovní gymnastice – prostné, lavička a přeskok a ve šplhu, který byl hodnocený zvlášť. Pro naše náborové holčičky to byly úplně první závody, tréma si s nimi hrála, ale všechny se snažily a odvezly si pěkná místa i ceny útěchy.

Předškolní děti A (starší) (7)

Viktorka Kořánová 2. místo (šplh 3)
Ella Gruberová 6. místo (šplh 5)
Barunka Marková 7. místo

Předškolní děti B (mladší) (7)

Stázka Zimmelová 3. místo (šplh 3)
Lotynka Křišťanová 4. místo (šplh 2)
Andrejka Prajerová 5. místo (šplh 4)

Mladší žákyně I A (starší) (6)

Ella Lišková 1. místo (šplh 1)
Eliška Mrkvičková 2. místo (šplh 5)
Justý Pavlovská 2-4. místo (šplh 3)

Mladší žákyně I B (mladší) (5)

Helenka Dolénková 1. místo (šplh 5)
Lili Junková 2-4. místo (šplh 4)

Mladší žákyně II (7)

Jana Řezníčková 1. místo
Hanča Dolénková 2. místo (šplh 2)
Julinka Jezberová 4. místo (šplh 4)

Starší žákyně (6)

Kamila Müllerová 1. místo
Míša Cepáková 4. místo (šplh 4)

PŘEBOR VŠESTRANNOSTI VE SPORTOVNÍ GYMNASTICE A ŠPLHU

Dne 2. 4. 2022 se 15 našich děvčat zúčastnilo, po 3 letech bez závodů, přeborů všestrannosti ve sportovní gymnastice a šplhu v Písku. Závodilo se v akrobacii, přeskoku, hrazdě a lavičce/kladince/ kladině a zvláště hodnocený byl šplh na tyči. Pro některá děvčata to byly úplně první závody. Závodů se zúčastnilo celkem 118 závodníků a závodnic ze sokolských jednot Boršov nad Vltavou, Písek, Strakonice, Milevsko, Volyně a Č. Budějovice.

Nejlepší výsledky v gymnastice

Mladší žákyně I (33 závodnic)

Klárka Kolářová 5. místo
Bětko Zbořilová 8. místo

Nejlepší výsledky ve šplhu

Klárka Kolářová 8. místo

Mladší žákyně II (23 závodnic)

Klaudie Kupcová 5. místo

Marie Štichová 8. místo

Starší žákyně III (16 závodnic)

Daniela Bálková 6. místo

Starší žákyně IV (14 závodnic)

Barča Šrámková 2. místo

Barča Nováková 5. místo

Agáta Bařhová 7. místo

Adina Zajíčková 8. místo

Daniela Bálková 3. místo

Barča Nováková 5. místo

Barča Šrámková 8. místo

PŘEBOR VŠESTRANNOSTI V PLAVÁNÍ

Dne 10. 4. 2022 proběhl přebor všestrannosti v plavání. Přebor se konal ve Strakonících a naše jednota se ho zúčastnila po dlouhých cca 10 letech. Před přebory proběhl bohužel jen jeden trénink, protože na více tréninků nebyl čas. I tak si naše holky nevedly vůbec špatně. Přeborů se zúčastnilo 98 cvičenek a cvičenců ze stejných, které byly i na gymnastice v Písku. Mladší žákyně I a II plavaly jeden bazén tj. 25 metrů a Starší žákyně III a IV plavaly dva bazény, takže 50 metrů.

Nejlepší výsledky

Mladší žákyně I (25 závodnic)

Kristýna Jeřková 2. místo

Kristýna Wiererová 4. místo

Kristýna Schättigerová 6. místo

Běťka Zbořilová 10. místo

Starší žákyně III (9 závodnic)

Adéla Eiblová 4. místo

Stela Petrová 5. místo

Mladší žákyně II (21. závodnic)

Klaudie Kupcová 4. místo

Marie Štichová 8. místo

Starší žákyně IV (10 závodnic)

Agáta Bařhová 5. místo

PŘEBOR VŠESTRANNOSTI V ATLETICE

Dne 7. 5. 2022 proběhl poslední z přeborů všestrannosti, tentokrát to byl přebor atletiky, který se konal v Českých Budějovicích. Podle věku si děvčata zazavodila ve skoku dalekém, ve sprintu (50/60 m), v hodu kriketovým míčkem, a ve vytrvalostním běhu (300/600 m). U nejmladšího žactva byl hodnocen hod tenisovým míčkem, odraz do dálky z místa a sprint na 40 m. Přeborů se zúčastnilo 25 našich děvčat z celkového počtu cca 230 závodníků a to z jednot Boršov nad Vltavou, České Budějovice, Písek, Strakonice, Milevsko, Volyně, Křemže a Jistebnice

Nejlepší umístění

Předškolní žactvo (26 závodníků)

Loty Křišťan 10. místo

MI. žákyně I (55 závodnic)

Kristýna Wiererová 2. místo

Ella Lišková 9. místo

Kristýna Schättingerová 10. místo

St. žákyně IV (16 závodnic)

Agáta Bařhová 5. místo

Anna Wiererová 6. místo

Barbora Šrámková 7. místo

Barbora Nováková 9. místo

Přebory všestrannosti jsou celkem 4 – gymnastika, šplh, plavání a atletika. Nejlepší dvě až tři děvčata z každé kategorie a z celé jihočeské župy se mohou po absolvování všech 4 disciplín dostat až na přebory všestrannosti celé ČR. Letos to bohužel o kousíček uteklo – 3 a 4 místem: Kristýnce Wiererové, Klaudince Kupcové, Adélce Eiblové a Barče Šrámkové. Ale vůbec to nevadí, i tak jsme na holky hrozně pyšné, děkujeme a gratulujeme jim

Postoupit na republiku se ale podařilo v kategorii St. žákyně III Danielce Bálkové z 2. místa.

Té budeme 3 - 5. 6. držet pěsti, protože se v Praze utká s dalšími děvčaty z celé ČR.

Postoupit do finále se povedlo po druhé od doby našeho oddílu v Sokole a poprvé se to povedlo momentální trenérce Barče Machové v roce 2007. Pro naši jednotu, je to tedy jedinečný úspěch a Danielce gratulujeme

- více informací o VH, závodech, výsledcích, akcích a fotografie z nich naleznete na našich stránkách www.sokolboršovnavlt.cz

MI. žákyně II (31 závodnic)

Terka Ježková 5. místo

St. žákyně III (17 závodnic)

Adéla Eiblová 5. místo

Daniela Bálková 8. místo

Za T.J. Sokol Boršov nad Vltavou

Barča Machová
starostka sokola

Odpady – oblíbené téma

V dnešním těžce rozvlněném světě se všechno zdražuje, přičemž se vždy najde záminka, proč se to musí udělat. My jsme se rozhodli, že se touto demoralizující cestou nevydáme. V roce 2010 jsme začínali s úvěrovým zatížením 36 mil. Kč s pár set tisíci na účtu, nyní činí naše úvěrové zatížení necelých 5,2 mil. Kč, na účtu se snažíme držet okolo 10 mil. Kč a všichni musí vidět, co se zde vybudovalo, změnilo, co se zde staví. Za deset let jsme zjistili, že to jde, jen se nesmíme bát dívat na věci jinak a umět dohlédnout za kopec.

Již několik let vybíráme poplatek za likvidaci odpadu na občana a rok ve výši 400 Kč. Vybíráme ho i v roce 2022 a uděláme vše proto, abychom výši tohoto poplatku nezměnili ani v letech následujících.

Kolik se platí v okolních obcích a městech? ČB 680, Včelná 650, Vrábče 500, Litvínovice 500, Kamenný Újezd 700, Křemže 450, Homole 600 a pak máme dvě obce s kasiny – Hluboká 100, Planá 0. Obec může maximálně vybírat na občana a rok 1. 200 Kč, což je v případě čtyřčlenné rodiny, při skokovém zdražování energií, potravin, služeb ... docela hluboký zářez.

Před několika lety jsme v případě odpadového hospodářství jako první změnili systém svozu – jeden týden komunál, další týden bioodpad. Před tímto krokem jsme vedle vybíraného poplatku dopláceli na každého občana okolo tisíci korun ročně. Snížení frekvence vývozu komunálu se mnohým nelíbilo – bude to smrdět, co budeme dělat s masem (již jsme tak bohatí, že můžeme vyhazovat maso?), budeme to házet do okolí... Nic takového se nestalo. Většina přemýšlivých občanů začala třídít, přičemž dnes si musíme uvědomit, že rodina ve Střední Evropě nezachrání svět vybouráním krbu nebo ztracením špekáčku na ohýnku, ale kromě jiného snížením domácí produkce odpadů.

Jak se naše domácnosti zhostily tohoto úkolu v roce 2021, když díky karanténám a různým omezením zůstávalo mnoho rodin doma? V roce 2021 jsme za odpad zaplatili celkem 2.787.965 Kč, vybíraný poplatek 400 Kč/občan

tuto částku snížil o 844.113 Kč a za separaci nám bylo vráceno 563.086 Kč, a tak obec doplatila za odpady celkem 1.380.766 Kč – obec na každého občana doplácí 682 Kč (pro srovnání za autobusové spojení na každého občana platíme 600 Kč/rok). Dopláčíme 682 Kč – před pár lety jsme platili skoro o 400 Kč více. Moc velké díky všem, kteří pochopili, že třídění nám dovojuje nezvyšování cen za odpad v naší obci.

Vím, když každý lichý týden projíždím obcí před svozem, že je zde ještě dost rodin, které všechno nandají do komunálu. Rozumím tomu u nepřihlášených občanů v investičním domě v ulici Pod Skálou, ale fakt tomu nerozumím u rodin standardního vzezření, mnohdy vysokoškolsky vzdělaných ...Možná, že si myslí, jsme svobodní, nějaké třídění máme na háku... Nevím, té póze nerozumím.

Naše obec má výborné výsledky v separování odpadu – jeden občan vyseparuje bezmála 100 kg papíru, plastů, skla a kovů za rok, přičemž průměrná separace v ČR činí 72 kg na občana. Všem našim občanům za výše uvedené patří velký dík.

Moc bych si přál, kdybyste se nad výše uvedenými čísly zamysleli, začalo nás třídít ještě více a na svých zahradách a zahrádkách se nestyděli mít kompostéry stejně jako se nestydíme za WC ve svých příbytcích. Ostatně přichází doba, kdy do našich zahrad a zahrádek se vrátí zelenina, ovoce, užitkové stromy a o kompostovaný bioodpad bude takový zájem, že se nám nebude chtít věřit, že jsme posečenou trávu vozili do 30 km vzdáleného Růžova a ještě za to platili.

K 1. lednu 2022 je nás v obci přihlášených 2024 + přibližně 200 nepřihlášených, kteří odpad platí jinde, ale nechávají ho zde, u nás doma v Boršově nad Vltavou, což je otázka k zamyšlení nejenom pro nás, ale především pro pražské centrum, protože skrze nepřesná čísla se setskra blbě plánuje.

Mgr. Jan Zeman
starosta

Cena obce 2022

Mgr. Hermína Malátová

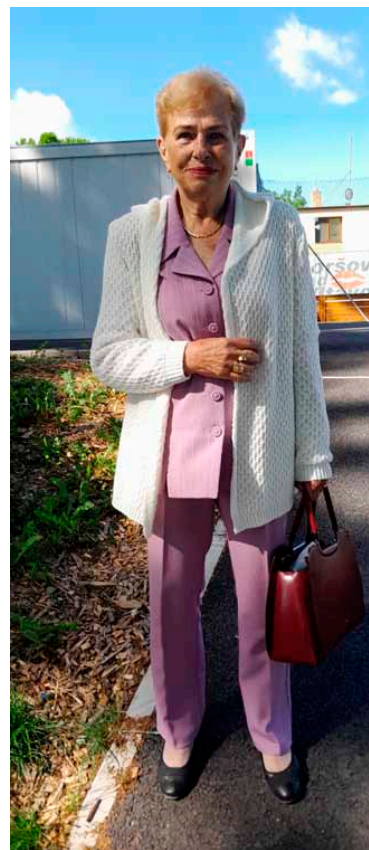
Od roku 1970 působila v ZŠ Boršov nad Vltavou nejprve jako učitelka a později jako ředitelka. V Boršově nad Vltavou vychovala nejen dva svoje syny, ale i celou řadu boršovských dětí. Dodnes ji poznávají, s respektem zdraví, vzpomínají. Ne vždy je jednoduché bývalé žáky po mnoha letech poznat, ale vždycky společně najdou řešení. :-) Paní Malátová učila na částečný úvazek ještě v loňském roce. Dojížděla tam, kde ji potřebovali. Kromě toho již několik let dochází do Domova pro seniory na Máji. Zde se stará o postiženého chlapce a spolupracuje s domovem.

Mezi její největší koníčky patří od roku 2012 ochotnické divadlo spojené se Zahorčickým divadelním létem. Sehrála zde celou řadu úspěšných rolí, v paměti ještě dlouho zůstane její baba Jaga v Mrazíkovi.

Letos oslavila významné životní jubileum, ale odpočívat neumí. Stále hledá, kde by mohla být potřebná, komu by mohla pomoci.

Hermínko, gratulujeme k získání Ceny obce a přejeme hlavně hodně zdraví do dalších let.

A schválně, kdo se na přiložené fotografii pozná???

Staré selské rody

Dnes poprvé se podíváme na klenoty, které se na našem katastru nacházejí. Navštívíme Záhорčice, které v minulosti patřily k panství Český Krumlov, ale v současné době jsou součástí Boršova nad Vltavou. Nevelká vesnička s rybníčkem a kapličkou na návsi nám nabídne pohled na selskou usedlost, která píše svou historii nepochybně již od konce 16. století. Dozvídáme se o tom z pozemkové knihy založené již v roce 1603.

Myšlenka zdokumentovat staré selské rody se objevila ve 30. letech 20. století a přišel s ní tehdejší redaktor časopisu Venkov. Dokázat přímou rodovou linii ovšem nebylo vůbec jednoduché. Každý rod musel předložit všechny doklady o převodech usedlosti, na úřadech bylo nutné získat výpisy z matrik, výpisy z pozemkových knih a ze zemských katastrů. Všechny získané dokumenty pak byly předloženy radě, která je pečlivě zkoumala a vyhodnocovala. Po zpracování dat byly postupně odměňovány ve třech kategoriích.

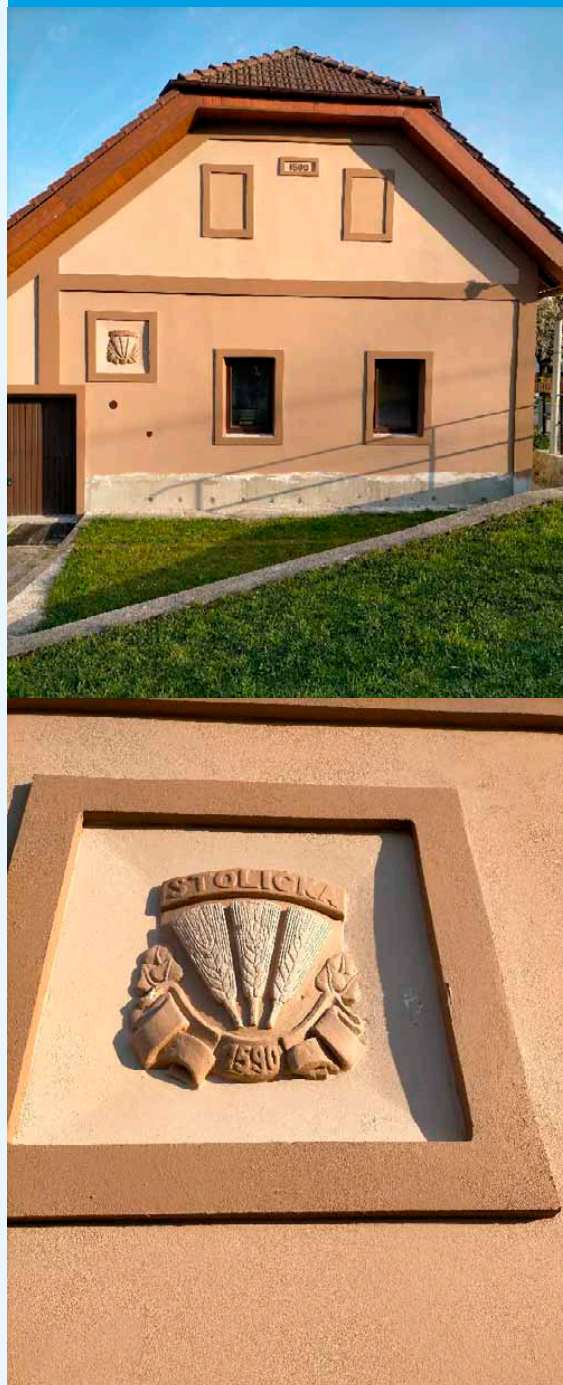
Rod žijící na jednom místě v přímé linii po dobu 100 let získal diplom „Z věrnost půdě“.

Rod žijící na jednom místě v přímé linii po dobu 150 let získal bronzovou plaketu s nápisem „Rodům půdě věrný, vděčný národ celý“.

Pokud rod udržel grunt 250 a více let, dostal nejvyšší vyznamenání – kamennou pamětní desku s nápisem „Na této usedlosti hospodaří xx od roku xy. Teď už se můžeme rozhlédnout po záhorčické návsi a zcela jistě nám padne do oka usedlost na její jižní straně s čp. 3. Vlevo od vstupních vrat najdeme onu kamennou pamětní desku a nápisem „Na této usedlosti hospodaří Stolička od roku 1590. A naše tajemství je odhaleno. Již zmíněná pozemková kniha opravdu uvádí, že v roce 1603 se statku ujal Matěj Stolička po svém otci Janu Stoličkovi. V té době už byl dvůr částečně vyplacený, proto je pravděpodobné, že tam Jan Stolička žil a pracoval nejméně od roku 1590. Rod tohoto jména tam pak hospodařil do 50. let minulého století, kdy hospodářství připadlo vznikajícímu JZD. A právě poslední hospodáři Václav Stolička II. a jeho žena Kateřina získali všechny potřebné dokumenty především z po-

**Já a moje orné lány
svazek máme tuhý,
když z nás jeden udupaný,
pomůže mu druhý.**

J. V. Sládek: Selské písně

zemkových knih ve schwarzenberském archivu v Krumlově, 22. 7. 1941 podali žádost a ještě v téže roce jim byla udělena pocta: Pamětní list a kamenný štít.

V letech 1937 – 1941 byly uděleny diplomy, plakety a desky cti celkem 128 selským rodům. V jižních Čechách to bylo 23 rodů, 11 pak z Českobudějovicka, přičemž čelu historické tabulky dominuje právě rod Stoličků. V současné době zde žije a o usedlost se stará Jaroslav Stolička.

Mnohé selské rody udržely svůj grunt přes všechnu nepřízeň dob po celé stovky let. Přežily bídu, hlad, války, mor, požáry, ale po každé bouři přišly chvíle klidu a jasu, po bojích mír, pole znovu kypřil pluh.

Věrnost k místu, úcta k tradici a silné pouto k půdě - to mají společné staré selské rody.

Pokud má váš rod podobně zajímavou historii, budeme rádi, když se s námi o ni podělíte.

Mgr. Romana Rýcová

Přípravkové kategorie FK BORŠOV

Je tomu právě rok, kdy byla zde v Boršově nad Vltavou obnovena přípravková kategorie.

Stalo se tomu de facto ihned po skončení druhé vlny Covidových opatření. Následek této pandemie byl velmi nepříjemný, neboť se projevil nejen úbytkem dětí, ale také úpadkem jejich fyzického stavu a vývoje, který se na dva roky prakticky zastavil! Bylo zapotřebí citlivě vše znovu nastartovat a začít rozumně pracovat, protože chuť v dětech byla a to byl pro nás hnací motor a motivace.

Na hřiště se tehdy vrátilo 16 dětí ve věku 5 - 9 let, se kterými jsme začali v prvním měsíci s atleticko-gymnastickými cvičeními a především hrami, do kterých jsme samozřejmě

zakomponovali hru s míčem a vždy na konec tréninku si zahráli fotbálek. Na konci měsíce se již ukázaly první výsledky, když všichni zvládli obyčejný kotrmelec (na začátku to přitom byla sotva polovina dětí). Také jsme už byli schopni řádně kopnout do míče a trefit branku. To byl pro nás signál k domluvení prvních přátelských zápasů. S nejmenšími jsme se pak začali objevovat na turnajích formátu 3+0, kde již někteří svěřenci začali zdatně vystrkovat růžky. Vrcholem tohoto období byl červencový domácí turnaj BORŠOV CUP a jeho první ročník, kde jsme mohli náš obnovený tým více uvést a dostat se našemu širšímu okolí do podvědomí, že i **V BORŠOVĚ DĚTI HRAJÍ FOTBAL!** Na turnaji jsme se za podpory pana starosty Mgr. Jana Zemana předvedli v jasné nejmladší sestavě a obsadili poslední čestné místo. Prezentovali jsme se především per-

fektní organizací a moderním areálem. Díky tomuto restartu jsme mohli předvést i krásné nové dresy a soupravy, které jsme si dle našich představ sami navrhli a které nám dodávají jasný týmový rukopis.

Ani přes léto nebyl prostor pro odpočinek, neboť jsme zaháleli poslední dva roky. Pro toto období byl cíl jasný a to utužit partu jak dětí, tak i rodičů... Trénovali jsme jednou týdně formou fotbálků s rodiči, čímž rodiče ztratili zábrany vůči sobě a tréninky byly tímto zábavnější hlavně pro děti.

V září jsme udělali první kolo náboru, kdy jsme rozšířili naše řady na počet 22. Děti se nově rozdělily do dvou kategorií – Ministar a mladší Přípravka. Benjamínci z Ministar sbírali zkušenosti na malých turnajích formátu 3+0, kde se tak trochu s otevřenými pusami seznamovali s faktem, že každý tým má jiný dres a každý hráč má i jinou barvu kopaček. Ale především nás statečně reprezentovali srdnatými výkony a kupou radosti ze vstřelených gólů. Mladší přípravka byla přihlášena do Okresní soutěže mladších přípravek, kde bylo jasně vidět které týmy přes Covidový zákaz trénovaly a které ne, protože rozdíly na počátku byly zcela propastné! V první třetině podzimní části soutěže nám zkušený soupeř ukázali, že hrát fotbal umí a jak se v této soutěži bude hrát. Pro nás to bylo jasné zrcadlo na čem budeme muset zapracovat, protože jsme působili tak trochu pomalým, nebehavým, nemotorným až bázlivým dojmem s přílišným respektem k soupeřům.

Přídavnými dobrovolnými nedělními tréninky jsme ale zamakali a ve druhé třetině soutěže začali hrát vyrovnaná utkání a předvedli jsme, že můžeme být i lepší než soupeř. Koncem tohoto období přišla i první výhra, kterou jsme už všichni skutečně potřebovali a která dala našemu týmu sebedůvěru a velkou změnu v náladách dětí = už jsme nebyli jen za otloukánky! Poslední třetina pak již byla zcela jiná a náš tým zakončil podzimní část soutěže třemi výhrami, které jsme při dokopné náležitě oslavili.

Po skončení podzimní části začala halová sezóna, kde každá kategorie jednou týdně využívala tělocvičnu v nedaleké Plané. Zde jsme se vrátili k atleticko-gymnastické průpravě a makali, abychom byli rychlejší, hbitější, obratnější a silnější, míč u toho ale nesměl chybět – jsme přece fotbalisti! Na začátku roku 2022 jsme udělali druhý nábor a naše řady se rozrostly až na aktuální počet 30 dětí. Bylo nutné skupiny znova přerozdělit a z Ministar jsme oddělili starší a zkušenější děti, čímž vznikla Předpřípravka. Zde jsme ale narazili na velké trenérské kapacitní problémy a bylo třeba najít nové trenéry, což byl velmi obtížný úkol a velká starost, protože v dnešní době lidé nemají dostatek času pro sebe, natož se věnovat „cizím“ dětem. Podařilo se a náš tým se rozrostl o 3 trenéry na počet 6.

Aktuálně mladší Přípravka pokračuje v jarní části okresní soutěže, Předpřípravka objíždí v třítydenním cyklu turnaje formátu 3+1 a Mi-

nistar srdnatě bojují na turnajích 3+0. Dále jsme rozjeli kampaň pro ukrajinské děti uprchlíků „**KLUCI, HOLKY, POJĎTE SI HRÁT**“. Rádi bychom na našem krásném hřišti rádi přivítali nové kamarády a kamarádky, kteří přišli v této nelehké době o domov, kamarády a svůj oblíbený sport. Budeme se jim snažit vykouzlit úsměv ve tváři a alespoň trochu jejich situaci zjednodušit! A také se připravujeme na neděli 12.6.2022 – kdy v našem areálu uspořádáme **druhý ročník BORŠOV CUPU**, kde chceme zabojovat o vítězství v tomto domácím turnaji!

Za sebe bych chtěl poděkovat celé rodině předsedy našeho fotbalového klubu Františka Filišteina a všem trenérům, za jejich čas, jejich

ochotu a pozitivní náboj. Také za dobrou náladu, přátelský a odpovědný přístup, kterého si všichni v FK Boršov velmi ceníme. Dále bych rád poděkoval všem sponzorům a dalším, kteří pomáhají připravit hřiště na zápasy, nebo jen přinést a odnést pomůcky potřebné k tréninku. V neposlední řadě patří velký dík VŠEM rodičům, kteří dopřávají svým dětem čas na hřišti. **Nebojte se přidat k nám i VY, nebo nás alespoň přijďte podpořit - budeme velmi rádi!** Můžete nás také sledovat na Facebooku - FK Boršov nad Vltavou

Ing. Michal Bártík

šéftrenér příprakových kategorií

Zahrada a příroda v létě

V červnu a v červenci dozrává vysetá mrkev, červená řepa, rané kedlubny nebo keříčkový fazol. V tomto období můžete ještě vysadit zelí, růžičkovou kapustu, ale průběžně vyséváme i salát a ředkvičky.

Velice populární je pěstování rajčat, paprik a okurek nakladaček i salátových.

Rajčata patří mezi rychle rostoucí rostliny, které pro správný růst potřebují oporu v podobě jednoduché konstrukce. Nejlépe se uchycují kolem spirálovitě kovových tyček. Průběžně odstraňujte postranní výhony. U keříčkových odrůd se nic nevytlamuje. Vhodná jsou organická hnojiva pro plodovou zeleninu, kterou naředíte hnojivovou záhlavkou obdobným způsobem jako u přípravy hnojiva pro ovocné stromy.

Papriky jsou nenáročné na pěstování. Jejich nárůst je v těchto časech velice patrný, i co se do počtu týče. Z toho důvodu je důležité je pečlivě vyvazovat, poněvadž hrozí jejich polámaní.

Okurky hadovky je lepší pěstovat ve skleníku, nakladačky klidně venku na záhonech, nejlépe na folii.

Pokud jste zasázeli i brambory, nezapomeňte je přihrnout zeminou, nepřehnojovat dusíkem a mandelinku bramborovou sbírat ručně.

Nyní je vhodný čas pro sběr léčivek, ať už jde o heřmánek, kontryhel, měsíček, kopřivu nebo řebříček, ale i jiné. Sběr si vždy vymezte při slunném počasí a snažte se je usušit, co možná nejrychleji.

Je toho ještě mnoho, co se dá v letních měsících na zahradě dělat, travíme zde při hezkém počasí více času, a proto budme k přírodě a sousedům ohleduplní a nezapomeňme také odpočívat.

Ještě bych chtěla informovat, že náš Zahrádkářský svaz bude opět pořádat v budově OU výstavu, a to ve dnech 23. 9. – 25. 9. 2022. Tam můžete své výpěstky přinést a pochlubit se ostatním pěstitelům. Budeme se těšit.

Velká voňavá trojka – rajčata, papriky, okurky – chuť pravého léta

Růžena Břejzková,

Zahrádkářka Boršov nad Vltavou

Psi na volno

Na správním katastru naší obce máme dva myslivecké spolky, které se starají o lesní a polní zvěř, regulují její stavy, pečují o krajinu, kterou pravidelně jejich členové obcházejí, kontrolují. Pro každý rok si naše myslivecké spolky stanovují plán odlovu zvěře, přičemž nejproduktivnějším lovcem je jednoznačně automobil. Posudte sami: v plánu byl odstřel 11 srnců, neodstřelen ani jeden, 17 sraženo auty... v plánu bylo 11 srn, zastřelena 1, sraženo autem 11....

Pochválit je třeba naše spolky za odlov prasat – černé zvěře, když jen boršovský spolek ulovil rekordních 40 kusů černé zvěře. Nicméně divoká prasata se rozmnožují mnohem rychleji a stávají se nebezpečnými pro občany venčící psy na volno. Z tohoto důvodu jsme na několika místech instalovali výstražné tabule upo-

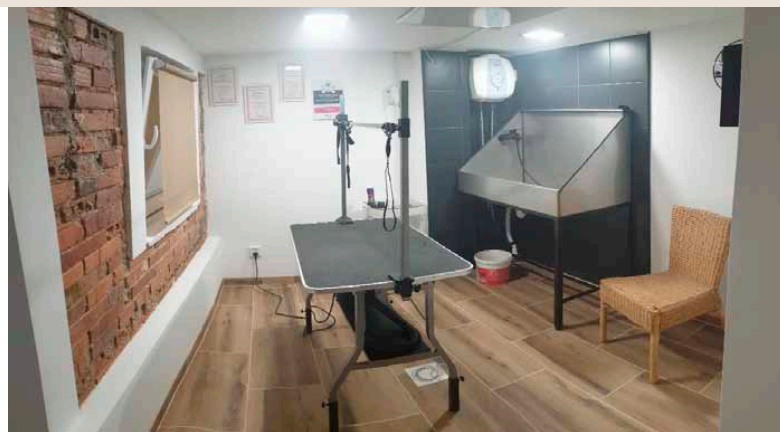
zorňující na zvýšený výskyt divokých prasat. Prasata se pohybují zejména okolo řeky, kde mají svá kaliště a dále u lánů polí, kde mají takovou svou spižírnu. S prasetem se nejčastěji můžete setkat na Fritschově stezce a stráněmi nad ní, v lesích okolo pomníku US pilota. **Pokud myslíte na bezpečí svého psa, velice pečlivě zvažte venčení na volno. Při střetu s prasetem, prasaty bude vždy vítězem prase, v lepším případě se vám vystresovaný pes vrátí za několik dnů ...**

Samozřejmostí je i sbírání psích výkalů, k čemuž se nemusí nic dodávat ... 😊

Mgr. Jan Zeman
starosta

V roce 2019 jsme se s manželem přestěhovali do Boršova nad Vltavou, kde jsme spolu koupili dům a s koupí přišel i můj nápad založit si psí salon. Nejdříve jsem začala s kurzem a rekvalifikací na stříhání, trimování a úpravu psů. Potom manžel pomalu začal svépomocí pracovat na předělávání jedné místnosti, která dříve sloužila na uskladňování

věcí, tudíž se muselo všechno předělat. Ale dnes už mám otevřeno, i když v omezeném režimu (mateřská dovolená). Ale i tak rádi přivítáme vaše čtyřnohé kamarády u nás v salonu. Kontakt na nás najdete na Facebooku, Instagramu, na našem webu, ale i na googlu.

Moc se na vás těším Lenka Radová.

Paměť s Helenou

Když jsem se před 10 lety zúčastnila mého prvního kurzu pro trenéry paměti, zjistila jsem na něm pro moji paměť 3 zásadní věci.

1. Špatná paměť může být jen špatná disciplína.

Nepamatuji si, jestli jste doma zamkli? Vracíte se několikrát k žehličce, jestli jste ji opravdu vypnuli? Nemůžete najít na parkovišti před supermarketem svoje auto? Stále hledáte svoje klíče? Mám pro vás skvělou zprávu – není to vaše špatná paměť! A ano, jak už jsem napsala v nadpisu, je to vaše špatná disciplína, resp. vaše špatná pozornost. **Většinou totiž děláme spoustu věcí automaticky a navíc u toho myslíme na něco úplně jiného, než na to, co právě děláme.**

Znáte to taky? Zamykáme a myslíme na to, že jdeme na poslední chvíli nebo na to, co nás dneska čeká... Vypínáme žehličku a myslíme na to, že ještě musíme uvařit večeři, zkontrolovat dítěti úkol... Parkujeme před supermarketem a myslíme na to, co máme koupit, jestli jsme vzali s sebou nákupní tašku, kde máme lístek s nákupem... Odkládáme klíče na místo, kam nepatří, protože máme jinak plné ruce dalších věcí a nehodí se nám teď dávat klíče na ten správný věšáček, pak se přece pro ně vrátíme a uklidíme je, kam patří. Většinou se ale pro ně nevrátíme. Protože myslíme už zase na něco jiného.

Takže pomoc na tuto „špatnou paměť“ je jednoduchá – vědomě se soustředíte na to, co právě teď děláte. Myslete na to, že právě teď zamykáte. Myslete na to, že právě teď vyndáváte kabel od žehličky ze zásuvky a pokládáte ho na žehlicí prkno. Myslete na to, v jaké řadě a jak daleko od vchodu parkujete, kolem čeho ke vchodu jdete. Myslete na to, že právě teď dáváte klíče z ruky a pověste je na věšáček, na který patří. Uvidíte, že to funguje a vaše paměť bude zase skvělá.

2. Mějte mozek v akci.

Věděli jste, že mozek je neaktivnější do cca 25 let a pak už jen stárne? Docela mě tenkrát na kurzu toto sdělení vyděsilo. Bylo mi 38 a připadala jsem si mladá, ale jako že mám už starý mozek?! Naštěstí jsem se hned vzápětí dozvěděla, že pokud mozek stále zaměstnáváme, tvoří se v něm i po 25. roce další a další spojení a mozek nám může dobře sloužit klidně do 100 let. Uf! To jsem si oddychla!

A co přesně znamená to zaměstnávání mozku? Úplně stačí nezabřednout do stereotypu, učit se cokoli nového, číst, hýbat se, chodit do společnosti nebo si trénovat mozek tzv. kognitivním tréninkem – ať už to jsou křížovky, společenské hry, aplikace v mobilu třeba na vytváření slov nebo skládání tvarů... **Pro začátek si svůj mozek můžete hned teď a tady potrénovat v jednoduchých úkolech:**

- **Napište si pod sebe písmena abecedy a od každého písmene vymyslete a napište slovo, které se týká léta.** Po hodině, po půlce dne nebo za den (jak si troufnete, to je na vás) si napište abecedu na druhou stranu toho samého papíru a zkuste si vzpomenout na slova, která jste si před tím vymysleli. Opět si je k písmenům napište.

- **Vezměte si papír, napište na něj různé do prostoru napřeskáčku čísla od 1 do 50,** můžete si je ještě různě vybarvit a pak je zkuste co nejrychleji pěkně vzestupně (nebo pak i sestupně) najít.

- **Složte co nejvíce slov pouze z písmen slova SPARTAKIÁDA.** Žádná jiná písmena, která nejsou v tomto slově, nesmíte použít, slova mohou být jakkoliv dlouhá a nemusí to být jen podstatná jména. (příklad: karta, asi, padá). My jsme jich s lidmi na kurzu složili 101. Komu se podaří složit alespoň 20 a pošlete mi je do konce července na e-mail helena@helenazahourova.cz, pošlu vám odkaz na dalších 150 úkolů, které si můžete přes léto vyzkoušet.

3. Díky paměťovým technikám si zapamatujeme všechno

Největší překvapení pro mě ale bylo, když jsem zjistila, že existují tzv. paměťové techniky. To mě úplně zachránilo. Teda moji paměť 😊 Věděli jste, že mozek si nechce pamatovat texty, seznamy nebo pro něj abstraktní číslo? A věděli jste, že si mozek CHCE pamatovat příběhy, obrazy, barvy, emoce, smysly? A to právě využívají paměťové techniky. Prostě to, co si chcete zapamatovat, si převedte na příběh, živě si ho představte a uvidíte, že si to budete pamatovat daleko lépe. Určitě si raději zapamatujete, že **rohlíky bubnují na plechovku s rajským protlakem, kolem do rytmu tančují cibule s česnekem a u toho se hádají, kdo víc smrdí a soudcuje je kuře**, než abyste

si pamatovali seznam vašeho nákupu: rohlíky, rajský protlak, cibule, česnek, kuře.

A protože vím, že paměťové techniky pomáhají jak studentům při učení, tak nám ostatním v běžném životě (abychom se nevraceli do města, protože jsme tam zapomněli něco vyřídit; abychom si opět až večer nevzpomněli, že jsme se zase neobjednali k lékaři; abychom nešli do obchodu na rychlý nákup pro 3 věci a minimálně 1 z toho zapomněli koupit...), tak pokud budete mít zájem, můžeme si na podzim vyzkoušet takovou paměťovou procházku, na které se naučíte používat moji nejoblíbenější paměťovou techniku. Už teď se na vás těším.

Helena Žahourová

Prodejní a výkupní ceny pozemků v majetku OÚ Boršov nad Vltavou

1	Obecní komunikace (cesty, ...) dosud v soukromém vlastnictví, vykupované do vlastnictví obce	1 m ²	40 – 70 Kč
2	Pozemky o malé výměře do 150 m ² nebo těsně sousedící se státní komunikací (SÚS, ŘSD, ČD, ...)	1 m ²	400 – 650 Kč
3	Pozemky v zahrádkářských koloniích o rozloze 300 - 400 m ² , částečně zasítovány, v územním plánu není povolena bytová výstavba	1 m ²	650 – 1 000 Kč
4	Pozemky v zahrádkářských koloniích o rozloze 300 - 400 m ² , částečně zasítovány, v územním plánu je povolena bytová výstavba	1 m ²	1 250 – 1 550 Kč
5	Pozemky ležící v oblasti označené územním plánem jako území pro bydlení, bez inženýrských sítí podle celkové polohy a dostupnosti sítí	1 m ²	1 300 – 1 900 Kč
6	Pozemky ležící v oblasti označené územním plánem jako území pro bydlení, částečně vybaveny inženýrskými sítěmi podle celkové polohy a dostupnosti sítí	1 m ²	1 700 – 2 000 Kč
7	Pozemky s kompletními inženýrskými sítěmi na hranici, připravené k bytové výstavbě	1 m ²	2 200 – 3 100 Kč

Uvedené ceny jsou včetně DPH a jsou platné od 1. 1. 2022

Hobbyhorsing

Jde ve skutečnosti o akt a umění jízdy na základním hračkářském koni – hračce, která je vlastně vycpaná látková koňská hlava připevněná k tyči.

Tento sport/tuto hru znali již naši předkové před mnoha staletími napříč mnoha kulturami. Objevuje se v německých dřevorytech a španělských olejomalbách 16. století a je zmiňován i v literatuře.

U nás je to nový koníček – populární zejména u dívek a mladých slečen. Svůj původ má ve Finsku, odkud postupně začal nabývat mezinárodní popularity.

Ačkoliv se může zdát, že se jedná jen o pouhý dívčí rozmar, je tomu právě naopak. Dnes má totiž již status oficiálního sportu. Dívky soutěží v nejrůznějších disciplínách jako je například parkur či drezura, kde jsou hodnoceny za svůj styl, preciznost a předvedené figury se svými koníčky.

Ve srovnání s jiným sporty se jedná o finančně dostupný sport, jehož smyslem je spojovat mladé dívky se společným zájmem o módu, pohyb a koně. Děvčata tak společně tráví svůj volný čas na čerstvém vzduchu, budují si přátelské vztahy a rozvíjí svou kreativitu, fyzickou, gymnastickou průpravu, koordinaci, lásku ke zvířatům, píli či cit pro zodpovědnost. Děvčata se totiž musí o své koníčky pečlivě starat – mohou je krmit, venčit, ustájit...

V naší obci se 1. boršovské hobby horse závody uskutečnily 28. 5. 2022. Průkopnicemi tohoto oblíbeného sportu jsou v naší obci teprve devítiletá Nela Kostlánová a její kamarádka Andrea Poláková (10 let). Poprvé viděly závody „hobíků“ na youtube, zalíbilo se jim to a nový koníček byl na světě. Brzy nadchly další kamarádky i širokou veřejnost. Velkou podporu našla Nela ve své rodině, zejména v mamince Lucii Daňkové, která nádherné koníčky šije.

V kempu Poslední štace se postavilo na start 23 závodníků a závodnic s odhodláním vydat ze sebe to nejlepší. Soutěžili ve dvou kategoriích v disciplínách parkur, dostihy na 50m, dresage na píseň, skok mohutnosti.

A kdo vyhrál? Všichni. Strávili společně skvělé odpoledne, uzavřeli nová přátelství, vyměnili si zkušenosti s chovem koníků a večer usínali s dobrým pocitem, že se povedlo přinést do Boršova zase něco nového. Hobíci, děkujeme a těšíme se na další ročník.

Tip na dovolenou - Zlatá stezka Českého ráje

Měla bych pro vás jednu turistickou ochutnávku. Navštívíme oblast, která zasahuje do třech krajů, a to do kraje Libereckého, Středočeského a Východočeského. Český ráj je na turisty výborně připraven, vyrostlo zde mnoho penzionů, kempy jsou nadstandartně vybaveny např. Sedmihorky, občerstvení na vás čeká téměř na každém rohu. Dovolena je vhodná pro rodiny s dětmi. Vydáme se na 16 zastavení a mnoho odboček ze Zlaté stezky Českým rájem. Dnes absolvujeme prvních 8 zastavení.

Cestování Zlatou stezkou Českého je požitekem pro každého turistu, ať už jde po „svých“, jede na kole nebo sedí za volantem a řídí se heslem „zaparkuj a jdi“. Vstupní branou, počáteční nebo konečnou je Jičín nebo Mnichovo Hradiště. Pro svoje putování jsem

zvolila směr zleva doprava, tedy od západu k východu. Další perly Českého ráje leží mimo stezku, jejich poznávání potřebuje malé odbočení ze stezky.

Začínáme v **Mnichově Hradišti**. Barokní zámek nechal vystavět Václav Budovec v letech 1697-1703. V parku se nachází kaple svaté Anny, zde jsou uloženy ostatky Albrechta z Valdštejna. Pokračujeme na tajemnou zříceninu hradu **Valečov**. Celý objekt doslova vyrůstá ze skal, zaujmou nás skalní světničky vydlabané do pískovce a hladomorna hluboká 10 m. A máme tu první odbočku – **Vrch Mužský**. Z výšky pouhých 463 nás překvapí naprosto nečekaný, skoro neuvěřitelný výhled na pětinu území Čech, vrch dostal právem označení jako rozhledový bod prvního

řádu. Pokračujeme na **Drábské Světničky**. Naši výpravu začneme u řeky Jizery, pokračujeme směrem k pískovcovým skalám, stezka vede poměrně strmě vzhůru a na křižovatce v nitru skal narazíme na Zlatou Stezku. Drábské světničky je skupina sedmi skalních bloků ve 380 m nad mořem, je zde 18 vydlabaných skalních světniček a šest chodeb. Místo bylo opěrným bodem sirotků – husitské vojsko, které vedl Jan Čapek ze Sán. Druhá odbočka **Klamorna**, je menší hradiště s populárním objektem sušárny švestek ve stylu perníkové chaloupky, nezachováno.

A již jsme ve skalních městech. Skála **Sokolka** je to vlastně pískovcová stolová hora. Výstup na temeno Sokolky je poměrně namáhavý, musíme stoupat schodovitou úžlabinou až na rozsáhlou skalní plotnu. Putováním po Zlaté stezce postupně poznáme Příhrazské skály, Hruboskalské skalní město, skály Betlémské, Klokočské, Vranovské, Suché, Besedické a třetí odbočkou jsou Prachovské skály.

Dalším zastavením je hrad **Kost**. Gotický hrad je asi z roku 1371, jeho název je spojen s nedobytností hradu. Mýtus o nedobytnosti hradu má však svoje mezery. V současné době hrad i okolní pozemky vlastní Giovanni Kinský del Borgo. Hrad je veřejnosti zpřístupněn.

Pro další zajímavosti musíme odbočit ze stezky. Poprvé - **Údolí Plakánek**, údolí je považováno za nejkrásnější dolinu v celé oblasti. Údolí je vyhlášeno přírodní rezervací, prochází jím naučná stezka. Podruhé - zámek **Humprecht**. Barokní lovecký zámek elipsovitého půdorysu s 27 místnostmi a hodovním sálem s výbornou akustikou (koncerty). Kousek od Sobotky, rodiště Fráni Šrámka je na čedičovém vrchu zámek. A již vidíme v dálce nezaměnitelnou dominantu Českého ráje hrad **Trosky**. (někdy jsou označovány osmým divem světa). Věže hradu Baba (nižší) a Panna (vyšší) jsou dnes obě přístupné po impozantním schodišti, vedoucím téměř do nebe. Naskytne se nádherný panoramatický pohled do všech stran Českého ráje. Pod hradem je malé malebné skalní městečko Apolena, dnes turistům nepřístupné. Sedmým zastavením je Hruboskalsko. Je to jedna z nejkrásnějších a nejbizarnějších oblastí Českého ráje, má

rozlohu 120 ha a skalní bloky ční do výšky až 380 m. **Hruboskalsko** je rozděleno do 4 oblastí: Dračí skály a Zámecká rokle (mezi Sedmihorkami a Hrubou skálou), Kapelník (mezi Bukovinou, Valdštejnem a Podhájím), prochází jím pověstná Krokodýlí stezka. Dále Maják a Údolíčko (směrem k obci Vyskeř). Ze Zlaté stezky lze odbočit na Kopicův statek, roubené usedlosti, cenné památky lidové architektury, točí se zde mnoho filmových pohádek. Z Mariánské vyhlídky je krásný výhled na zámek **Hrubá Skála** a **hrad Valdštejn**. Hrad Valdštejn patří k nejkrásnějším skalním hradům Pojizeří. Od roku 1945 patří hrad městu Turnovu, hrad procházel mnoha opravami, nyní je zpřístupněno podzemí hradu (peklo), kostelík sv. Jana Nepomuckého, Starý palác a zámek. Hrad Valdštejn je velmi oblíbeným místem pro svatby. A pokračujeme dále po červené značce přes **Arboretum Bukovina**, je to areál o ploše 3 ha, vysázeno je zde 54 druhů jehličnatých a listnatých dřevin, které byly převážně dovezeny ze Severní Ameriky. Před námi se otevře skalní plošina a ní hrad zámek Hrubá Skála. V současné době je zámek v rukou soukromého majitele, je zde hotel, wellness, kongresový sál a restaurace ve stylu středověké krčmy. Můžete vstoupit na vyhlídkovou věž, prohlédnout si nádvoří a kostel svatého Josefa. Pomalu se přesuneme z přírody do města a navštívíme město **Turnov**, perlu Českého ráje. To až příště.....

Jaroslava Štoudková

Vzkříšení oddílu vodního póla

Před třemi lety došlo ke znovuvzkříšení žákovského oddílu vodního póla v Českých Budějovicích. Zásadní podíl na tom má Zdeněk Poustka, náš soused Boršovák a trenér.

Plavecké oddíly a sportovní třídy jsou všude ve světě důležitou základnou dětí pro kluby vodního póla. Plavce může časem ubíjet monotónnost tréninků i osamění v bazénu. Pólo oproti tomu nabízí zásadní oživení. Jde o pestrou hru ve vodě, klíčovým prvkem je kolektiv.

V Č. Budějovicích mají plavání i vodní pólo dlouholetou tradici. Jejich novodobá historie začíná v roce 1971, kdy byla dokončena stavba plaveckého stadionu. Oddíl vodního póla TJ Koh-i-noor byl založen hned o rok později.

V devadesátých letech žákovský oddíl zanikl a zůstal pouze jediný tým mužů. Děti, které měly o tento sport zájem, neměly kam jít.

Pólistický oddíl v Budějovicích se nacházel v kritické fázi. Nehrály se žádné soutěže, muži se scházeli jedenkrát týdně, a to spíše pro radost. A hlavně stárli.

Dlouholetý záměr, oživit budějovické pólo, byl zejména díky úsilí Zdeňka Poustky a jeho kamarádů, realizován na podzim roku 2018. Vznikl tým mládeže pod názvem Orca (kosatky). Po dlouhých pětadvaceti letech!

Jak každý víme, jeden plavecký stadion je na Budějovice zoufale málo. Plocha je neustále přeplněná, nalézt volné dráhy pro trénink je téměř nemožné. Díky vstřícnosti města se nakonec podařilo zajistit tréninky jednou týdně.

Hrajeme každé úterý od 16 hodin. Děti by měly být už plavecky vybavené. Trenéři se věnují základům hry, od držení míče přes bránění soupeře až po to nejlepší: střelení branek. Tréninky se snažíme koncipovat tak, aby polovina času byla věnována nácviku a druhá část zápasu. Devizou póla je velké množství gólů, které během hry padnou. Děti oceňují, že gól může dát i ten nejméně zkušený hráč. V oddíle máme též děvčata, která dle pravidel žákovských kategorií normálně hrají s chlapci.

Díky Zdeňkově aktivitě se už oddíl zúčastnil i mini turnaje v Praze na Spartě na bazénu Šutka. Absolvoval též kombinovaný trénink

a utkání v Táboře. Sympatické je, že v týmu hrají děti od devíti do patnácti let. Tedy lze budovat základnu s vědomím, že až starší odejdou do vyšších kategorií, mladší je nahradí.

I když my Češi neumíme hrát pólo na světové úrovni, nic to pro nás neubírá na kráse a úžasnosti tohoto sportu. Pohybujete se ve vodě, musíte myslet dopředu, kombinovat, plavat krátké sprinty i dlouze šlapat vodu, vnímat hráče kolem sebe a sledovat míč. Zkuste se schválně někdy podívat na hru světových velmocí, kam patří Maďarsko, Chorvatsko či Itálie. Tam je popularita póla srovnatelná s naším hokejem. Koneckonců, jedno italské přísloví praví, že vodní pólo si buď zamilujete, anebo jste ho ještě nikdy nehráli.

Přejeme Zdeňkovi a celému týmu hodně úspěšných tréninků a co nejvíc vstřelených gólů!
Ladislav Ptáček

Poděkování

Dovoluji si poděkovat vedení obce Boršov nad Vltavou, především panu starostovi Mgr. Janu Zemanovi, za letitou podporu prachatického hospice sv. Jana N. Neumanna. Bez finanční podpory obcí a měst bychom mohli našim pacientům pomáhat jen velmi obtížně, neboť úhrady zdravotních pojišťoven pokryjí sotva polovinu potřebných nákladů.

Finanční pomoc obce využíváme ve prospěch vašich obyvatel. Za poslední roky jsme v lůžkovém hospici doprovodili řadu vašich sousedů. Dalším jsme pomohli prostřednictvím domácího hospice. Nejen u nich jsme naplnili slib, který dáváme přicházejícím pacientům – totiž, že nebudou trpět nesnesitelnou bolestí, za každých okolností zůstane zachována jejich lidská důstojnost a v posledních chvílích nezůstanou sami. Svět se díky vám stal hezčím. Děkuje!

Robert Huneš, ředitel hospice

ZLATKA BORŠOV

4. ROČNÍK ZÁVODU
PADDLEBOARDŮ

MISTROVSTVÍ ČR
V ŘÍČNÍM MARATONU

18.6.2022

8:00 PREZENCE BORŠOV-KÁ SERVIS

9:30 PREZENCE ZLATKA-KEMP

11:00 START!

VOLNÁ PRACOVNÍ MÍSTA

PLANÁ 87

TECHNICOAT
Functional Coatings

Práce v lakovně pro ženy a muže v
1 - 3 směnném provozu

TECHNICOAT Czech Republic s.r.o., Planá 87, 370 01 Č. Budějovice
Tel. 778 749 409, E-mail: personalni@technicoat.cz

UHELNÉ SKLADY BORŠOV NAD VLTAVOU

LETNÍ CENY PALIV
od 1. 6. do 31. 8. 2022

Nabízíme sortiment:

- černé a hnědé uhlí, brikety, koks
- štípané palivové dřevo
- pisky, drtě, šterky a okrasné kačírky
- mulčovací kůra, zahradní zemina

Nabízíme služby:

- doprava sklápěč a kontejner 5 t
- odvoz sutí a výkopu na skládku
- přistavení a pronájem kontejnerů

NAD 20 q ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složení uhlí pásovým dopravníkem

☎ **387 250 500, 602 409 423** ☎

Otevírací doba a rozvoz
Po – Pá 7.00 – 15.30 hod.

www.uhloterm.cz

Zahrady

OUPIC

Kompletní realizace zahrad a mnoho
dalších činností v zahradnických pracích.

Kvalita a dobrá cena.

Tel. : 604 231 577

www.zahradyoupic.cz

Socha sv. Floriána byla slavnostně vysvěcena 7. 5. 2022 v Zahorčicích

Legenda praví, že se Svatý Florián narodil někdy v polovině 3. století našeho letopočtu někde na území dnešního Rakouska. Nejdříve působil jako plukovník římského vojska, poté jako správce římské provincie Noricum. Tam pomáhal pronásledovaným křesťanům. Když byla v roce 304 odhalena jeho křesťanská víra, byl sesazen z funkce správce římské provincie a souzen. V tomtéž roce byl s mlýnským kolem připevněným na krku svržen z mostu do řeky Enže. Byl pohřben v Linci, avšak později byly jeho ostatky dopraveny na místo, kde nad jeho hrobem byl v 6. století postaven klášter sv. Floriána. Později byly jeho ostatky převezeny do Říma. V roce 1183 byly ostatky přemístěny do Polska a svatý Florián byl přijat za patrona Polska.

Svatý Florián bývá nejčastěji zobrazován jako římský voják s přilbou, mečem a korouhví vylévající z vědra vodu na hořící dům a někdy i na hořící chrám. Jeho památka je oslavována 4. května a stal se patronem všech hasičů, kominíků a zedníků. Je patronem proti požárům a vodě a proto představoval v dřívějších dobách běžný námět pro výklenkové plastiky venkovských usedlostí, které měly ochraňovat dům. Dokonce o jeho svátek bylo zakázáno rozdělovat oheň a nosit vodu, aby se v usedlosti nestalo neštěstí.

Jaroslav Hanetšlégr

Naši hasiči úspěšně zasahovali při požáru lesa mezi řekou a Kroclovem.

Návrhy na novou hasičárnu už jsou připraveny.

Jak jsme se v roce 2021 podíleli na ochraně životního prostředí?

Díky svým obyvatelům se Obec Boršov nad Vltavou může v roce 2021 pochlubit sběrem starého elektrického určení ke zpětnému odběru a recyklaci o hmotnosti 8,08 t. Na každého obyvatele tak připadá 4,06 kg vysloužilých spotřebičů. Byla tím uspořena spotřeba elektřiny a produkce skleníkových plynů, celosvětově omezena těžba ropy a železné rudy, a recyklací se pokryla i část dodávek mědi nebo hliníku pro průmyslovou výrobu.

Konkrétní přínos obyvatel vyčísluje Osvědčení o podílu na zlepšení životního prostředí, které na základě dosažených výsledků vystavil kolektivní systém pro sběr a recyklaci vysloužilých spotřebičů Elektrowin.

Vyplývá z něj, že díky obyvatelům došlo za rok 2021 k úspoře produkce CO₂ o 95,07 tun. Víte kolik smrků pohltí stejné množství CO₂? 37 ks

Nebylo nutné vytěžit 4 737,03 litrů ropy. Představte si, že z tohoto množství se pokryje spotřeba pohonných hmot aut např. na cestu z Prahy do Brna po dálnici D1 a to 178 krát.

Došlo také k úspoře 48 763,90 kWh energie. Asi stejné množství, jako kdybychom spustili cyklus myčky nádobí 48 764 krát.

Podařilo se recyklovat 4 651,72 kg železa. Toto množství recyklovaného železa by bylo možné použít pro výrobu 191 ks nových praček, bez nutnosti těžby železné rudy.

Recyklací vysbíraných spotřebičů se podařilo získat 163,91 kg mědi, což by stačilo pro ražbu 29 140 1€ mincí, nebo 198,93 kg hliníku, který by stačil na výrobu 13 262 plechovek o objemu 0,33 l.

OSVĚDČENÍ

O PODÍLU NA ZLEPŠENÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Kolektivní systém Elektrowin tímto potvrzuje, že spolupracující partner

OBEC BORŠOV NAD VLTAVOU

v roce **2021** odevzdal ke zpětnému odběru a recyklaci **8 080 kg** elektrozařízení, které bylo následně zpracováno s využitím nejlepších dostupných technologií a v souladu s evropskými standardy.

Tím se podílí na:

 snížení produkce skleníkových plynů o 95,07 tun CO₂	→	 množství vzrostlých smrků, které pohltí stejný objem CO ₂ – 37
 omezení těžby o 4 737,03 litrů ropy	→	 je to stejné jako PHM do osobního auta pro 178 cest Praha – Brno po D1
 úspore 48 763,90 kWh elektrické energie	→	 potřebné k 48 764 mycím cyklům myčky nádobí

recyklaci

4 651,72 kg železa to odpovídá množství železa potřebnému pro výrobu 191 kusů praček	163,91 kg mědi takové množství by bylo zapotřebí pro ražbu 29 140 1€ mincí	198,93 kg hliníku to by posloužilo k výrobě 13 262 plechovek o objemu 0,33 l
---	---	---

Ing. Roman Tvrzník
předseda představenstva ELEKTROWIN a.s.

Výpočet proveden na základě výpočetního nástroje WEEE Fora ověřeného PRÉ Consultants bv
Vygenerováno dne: 22.03.2022

Obec Boršov nad Vltavou

Obecní 52
373 82 Boršov nad Vltavou

V Praze dne 14.04.2022

Vážený partneri,

na úvod bychom Vám rádi poděkovali za Vaši spolupráci a zodpovědnost vůči životnímu prostředí při odevzdávání vysloužilého elektra. Níže si Vám dovoluujeme zaslat certifikát k environmentálnímu vyúčtování za rok 2021. Jedná se o přesný výpočet přínosu pro životní prostředí, který vznikl díky zpětnému odběru a recyklaci takového množství vysloužilých elektrospotřebičů, které odpovídá podílu elektrozařízení odevzdaných vaší obcí/firmou.

Díky Environmentálnímu vyúčtování přesně uvidíte, kolik jste uspořili elektrické energie, energetických surovin, primárních surovin a pitné vody. Vyčíslili jsme i Váš podíl na snížení acidifikačního potenciálu a emisí skleníkových plynů.

Základem Environmentálního vyúčtování je studie životního cyklu (tzv. LCA – Life Cycle Assessment), která vypovídá o dopadech výroby a recyklace jednotlivých elektrozařízení na životní prostředí. V potaz je bráno všech 6 skupin elektrospotřebičů jejichž zpětný odběr kolektivní systém ASEKOL zajišťuje.

Pro snadnou prezentaci pozitivních dopadů třídění a recyklace na životní prostředí, lze využít návrh článku pro místní média či interní využití, který přikládáme. Text a ilustrační schémata v elektronické podobě naleznete také na webových stránkách společnosti ASEKOL – www.asekol.cz v sekci stažení.

Věříme, že zaslané výsledky Vás potěší a zároveň budou motivací pro zodpovědný přístup současné společnosti ke třídění elektroodpadu v budoucnu.

Za společnost ASEKOL a.s. s pozdravem a úctou

Mgr. Jan Vrba
jednatel

VÍTÁNÍ PRÁZDNIN

Boršováci spolek **VE FARSKÉ ZAHRADE**

pátek 24.6.2022 od 17:00

záživný program a soutěže pro děti
malování na obličej
živá hudba
a
DJ Arnošt

*Pečené prasátko
Studené pivo
Limonády
Pikador
Boršovské palačinky*

Přijď se posadit a pobavit se na třetí letní boršovský piknik

Zima, jaro a léto 2022

**v Boršově
nad Vltavou**

únor	12.2. Masopust Zahorčice 22.2. Masopust s MŠ 18.3. Vítání jara v kempu
březen	21.3. Vynášení Moreny s MŠ 26.3. Obecní jarní výlet s přednáškami
duben	1. Boršovský trh – termíny: 9.4., 28.5., 25.6., 3.9. kemp., 24.9., 15.10., 18.12. advent
květen	16.4. Setkání u pomníčku US pilota 30.4. Stavění májek – Zahorčice, Jamné, Boršov 1.5. Boršovské kochání 7.5. Den matek – kemp 9.6. Výlet senioři
červen	10.6. Noc kostelů – boršovský kostel 11.6. SDH Boršov, hasičská soutěž + předání Ceny obce 18.6. Závod SUP „Zlatka-Boršov“ 18.6. Boršovský masakr střelecká soutěž ve vzduchovkách 24.6. Vítání léta na Farské zahradě
červenec	10. Zahorčické divadelní léto-Certovská republika: 15. a 29.7., 12. a 19.8.
srpen	30.7. Memoriál Jardy Hromádky – fotbalový turnaj 31.7. Svatojanská pouť
září	13.8. ReuterRun – krosový běh s broděním Vltavy 3.9. Boršovské slavnosti a RODEO 10.9. Staročeské dožínky 17.9. Hasiči dětem v kempu

Boršovský zpravodaj vydává obec Boršov nad Vltavou. Přináší informace občanům obcí Boršov nad Vltavou, Poříčí, Jamné a Zahorčice.

Dotazy, připomínky a příspěvky zasílejte na adresu **Obec Boršov nad Vltavou, Obecní 52, 373 82, Boršov nad Vltavou** nebo e-mail: mistostarostka@borsovnvlt.cz. **Děkujeme všem za příspěvky a informace.**

Evidenční číslo: MK ČR 17525. Náklad 750 ks. Distribuováno zdarma. Sazba, grafická úprava a tisk: TYPDESIGN s. r. o.,

Dodané texty neprocházejí korekturami a textovými úpravami.